

รายงานการประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง
สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๘
วันพุธที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง

รายนามผู้เข้าประชุม

๑.นายกิตติ	จิระสันติการ	ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง
๒.นายจาตุรงค์	พรหมศรี	เลขานุการสภาเทศบาลนครลำปาง
๓.นายแพทย์วัฒนา	วานิชสุขสมบัติ	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๔.นายสมหมาย	พงษ์ไพบุลย์	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๕.นายณัฐธินวัฒน์	ปัญญาพันธ์	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๖.นายสุบิน	ชุ่มตา	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๗.นายพิทักษ์	แสนชมภู	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๘.ร้อยเอกศักดิ์ชัย	หงษ์ใจสี	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๙.นางสาวอมลยา	เจนตวนิชย์	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๑๐.นายสันติ	เขี้ยวอุไร	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๑๑.นายนพดล	ผดุงพงษ์	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๑๒.นายจรูญ	เต็งจันท๊ะ	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๑๓.นางสุดารัตน์	บุญมี	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๑๔.นายสมบูรณ์	ครูภากรณ์	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๑๕.นายวิบูลย์	ฐานิสรากุล	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๑๖.นายสมัย	เมฆนคร	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๑๗.พันตรีวิชานนท์	แดงสร้อย	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๑๘.นายเกษม	ปัญญาทอง	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๑๙.นายบริบูรณ์	บุญอยู่ฮง	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง
๒๐.นายประชัย	บุญสูง	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง

ผู้ไม่มาประชุม

๑.จ.ส.อ.สมบูรณ์	บรรจงจิตต์	รองประธานสภาเทศบาลนครลำปาง (ลากิจ)
๒.นายนวพัฒน์	ไทวมาเจริญ	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง (ลาพักผ่อน)
๓.นายประสิทธิ์	หรรษ์หิรัญ	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง (ลาป่วย)
๔.นายณัฐกิตติ	บรรจงจิตต์	สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง (ลากิจ)

รายนามผู้เข้าประชุม (ฝ่ายบริหาร)

๑.นายสมเกียรติ	อัญชญา	รองนายกเทศมนตรี รักษาการแทน นายกเทศมนตรีนครลำปาง
๒.นายสุวรรณ	นครั้งกุล	รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง
๓.นางจันทร์สม	เสียงดี	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีนครลำปาง
๔.นางชนูสี	อินดาวงศ์	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีนครลำปาง

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายพิชิต	โมกศรี	ปลัดเทศบาลนครลำปาง
๒. นางสาวภารดี	เสลานนท์	รองปลัดเทศบาลนครลำปาง
๓. นางอินทมาศ	สมพงษ์	รองปลัดเทศบาลนครลำปาง
๔. นางดวงจันทร์	ทองกระสัน	ผู้อำนวยการกองคลัง
๕. นางสาวอุษา	สมคิด	ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา
๖. นางวรรณศรี	อินทราชา	ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน
๗. นายพีระยศ	วิรัตน์เกษ	หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล
๘. นายพงศ์กร	รัตนประเวศ	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๙. นายบรรยง	เอื้อนจิตร	หัวหน้าฝ่ายปกครอง
๑๐. ส.ต.ต.หญิง จิตติรัตน์	คุณชมภู	หัวหน้าฝ่ายเลขานุการผู้บริหาร
๑๑. นางสาวพัฒน์	เมืองใจมา	หัวหน้าฝ่ายกิจการสภา
๑๒. นายธงชัย	พัศศรีพันธุ์	นิติกร
๑๓. นางสาววิไล	วงศ์พรหม	หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
๑๔. นางเบญจวรรณ	จินตณพงศ์พันธุ์	หัวหน้างานตรวจสอบภายใน
๑๕. นางชญัญญาช	ทองคำ	หัวหน้าฝ่ายแผนทีภาชี
๑๖. นางพีรภาว	ใหม่กิติ	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป
๑๗. นายสุชาติ	เทพพรมงคล	หัวหน้าฝ่ายทะเบียน
๑๘. นางเลิศลักษณ์	ทรัพย์รุ่งทวีผล	หัวหน้างานบริหารกิจการสภา

ฯลฯ

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

นายจตุรงค์ พรหมศร เลขาธิการสภาเทศบาลนครลำปาง ท่านทั้งหลายที่เคารพ วันนี้เป็นการประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๘ บัดนี้สมาชิกได้เข้าประชุมครบองค์ประชุม ประกอบกับทางผู้บริหารเทศบาลนครลำปาง หัวหน้าส่วนการงานของเทศบาลนครลำปางได้เข้าร่วมประชุมครั้งนี้ ตลอดจนได้รับเกียรติจากประชาชนที่สนใจเข้ารับฟังการประชุมในวันนี้อีกส่วนหนึ่งด้วย และได้เวลาตามกำหนดนัดหมายแล้ว คือ เวลา ๑๓.๓๐ น. ในการนี้กระผม นายจตุรงค์ พรหมศร ในฐานะเลขาธิการสภาเทศบาลนครลำปาง ขอเรียนเชิญ นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง ได้ขึ้นมาทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมในครั้งนี้ ขอเรียนเชิญครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง วันนี้เป็นการประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๘ ในนามสภาเทศบาลนครลำปาง ขอต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน ตลอดจนประชาชนที่ให้ความสนใจเข้ามาร่วมฟังการประชุมสภาเทศบาลนครลำปางในครั้งนี้ด้วยความยินดียิ่ง

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง ในระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ขอเชิญท่านเลขาธิการสภาเทศบาลฯ อ่านประกาศเรียกประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง

นายจาตุรงค์ พรหมศร เลขาธิการสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาเทศบาลนครลำปาง ที่เคารพและสมาชิกสภาเทศบาลนครลำปางทุกท่าน กระผมนายจาตุรงค์ พรหมศร เลขาธิการสภาเทศบาลนครลำปาง ก่อนที่ท่านประธานในที่ประชุมจะได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระของการประชุมสภาในวันนี้ กระผมมีประกาศของสภาเทศบาลนครลำปาง และหนังสือของเทศบาลนครลำปาง เพื่อเรียนแจ้งให้ที่ประชุมได้รับทราบ ดังนี้

ประกาศสภาเทศบาลนครลำปาง

เรื่อง เรียกประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๘

ตามประกาศสภาเทศบาลนครลำปาง เรื่อง กำหนดสมัยประชุมสามัญ ประจำปี ๒๕๕๘ และสมัยประชุมสามัญ สมัยแรก ประจำปี ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๘ ได้กำหนดสมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๘ มีกำหนด ๓๐ วัน เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ ๑-๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ดังความแจ้งแล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ ประธานสภาเทศบาลนครลำปางจึงประกาศเรียกประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๘ มีกำหนด ๓๐ วัน เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ ๑-๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

กิตติ จิระสันติการ

(นายกิตติ จิระสันติการ)

ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง

และหนังสือ

ที่ ลป ๕๒๐๐๑/๒๖๘๓

สำนักงานเทศบาลนครลำปาง

ถนนมิตรไทย ลำปาง ๕๒๐๐๐

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง มอบหมายให้รองนายกเทศมนตรีนครลำปางเป็นผู้อภิปรายชี้แจงหรือแถลงยุติและตอบกระทู้ต่อสภาเทศบาลนครลำปาง

เรียน ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง

อ้างถึง หนังสือสภาเทศบาลนครลำปาง ที่ ลป ๕๒๐๐๑(สภา)/๓๙ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสืออ้างถึง สภาเทศบาลนครลำปางได้นัดประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๘ ในวันพุธที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เพื่อให้การประชุมดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕๖ วรรคสองแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้าพเจ้า นายกิตติภูมิ นามวงศ์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีนครลำปาง ขอมอบหมายให้รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง ที่รับผิดชอบสำนักและกอง เป็นผู้อภิปรายชี้แจงหรือแถลงยุติและตอบกระทู้ต่อสภาเทศบาลนครลำปาง ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายสมเกียรติ อัญชนา รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง
  ๒. นายสุรทัศน์ พงษ์นิกร รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง
  ๓. นายสุวรรณ นครังกุล รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง
- จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

กิตติภูมิ นามวงศ์

(นายกิตติภูมิ นามวงศ์)

นายกเทศมนตรีนครลำปาง

กระผมมีข้อเรื่องดังที่แจ้งให้ที่ประชุมได้ทราบ จากนั้นไปขอเรียนเชิญท่านประธานสภาฯ ได้ทำหน้าที่ในการประชุมครั้งนี้ต่อไป ขอเรียนเชิญครับ

ที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง สมัยประชุมวิสามัญ ประจำปี ๒๕๕๘ (วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘)

นายกิตติ จิวะสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง ในระเบียบวาระที่ ๒ เรื่อง รับรองรายงานการประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง สมัยประชุมวิสามัญ ประจำปี ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จะมีสมาชิกฯ ท่านใดขอแก้ไขหรือไม่ เชิญ นายจรูญ เติงจันดี

นายจรูญ เติงจันดี สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายจรูญ เติงจันดี สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง ในหน้าที่ ๑๗ บรรทัดที่ ๔ จากด้านล่าง ข้อความ “และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗” ขอแก้ไขเป็น “และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗” ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิวะสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกท่านใดขอแก้ไขอีกหรือไม่ เชิญ นายสันติ เขียวอุไร

นายสันติ เขียวอุไร สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายสันติ เขียวอุไร สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง ในหน้าที่ ๒๓ บรรทัดที่ ๑๑ จากด้านล่าง ข้อความ “ซึ่งผมคิดว่ามีเทศบัญญัติว่าถนนเส้นนี้ห้ามขาย” ขอแก้ไขเป็น “ซึ่งผมคิดว่าควรที่จะกำหนดว่าถนนเส้นนี้ห้ามขาย” และบรรทัดที่ ๕ จากด้านล่าง ข้อความ “ท่านจะต้องไม่ละเลยที่จะต้องใช้อำนาจที่เป็นการจัดการให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยเหล่านั้น” ขอแก้ไขเป็น “ท่านจะต้องไม่ละเลยที่จะต้องใช้กฎหมายในการจัดการให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยเหล่านั้น” และบรรทัดที่ ๒ จากด้านล่าง ข้อความ “ถ้าไม่อนุญาตผมจะไปประชาสัมพันธ์” ขอแก้ไขเป็น “ถ้าอนุญาตผมจะไปประชาสัมพันธ์” ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิวะสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกท่านใดขอแก้ไขอีกหรือไม่ เชิญ นายนพดล ผดุงพงษ์

นายณพตล ผดุงพงษ์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ
กระผม นายณพตล ผดุงพงษ์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาเทศบาลนคร
ลำปาง ในหน้าที่ ๒๗ บรรทัดที่ ๑๕ ข้อความ “และเทศบาลนครลำปางก็จะใช้น้ำนั้นในการรดน้ำมาสาธ โดย
สูบน้ำขึ้นมาให้ประชาชนได้รดน้ำ” ขอแก้ไขเป็น “และเทศบาลนครลำปางก็จะใช้น้ำนั้นในการนำน้ำมาสาธ
โดยสูบน้ำขึ้นมาให้ประชาชนได้เล่นรดน้ำ” ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกท่านใดขอแก้ไข
อีกหรือไม่ เมื่อไม่มี กระผมจะขอมติในที่ประชุม สมาชิกท่านใดเห็นชอบให้แก้ไขตามที่สมาชิกฯ
ขอแก้ไข และรับรองรายงานการประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง สมัยประชุมวิสามัญ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๘
เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ขอได้โปรดยกมือขึ้น มติเป็นเอกฉันท์

มติที่ประชุม มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ให้แก้ไขรายงานการประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง สมัย
ประชุมวิสามัญ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

๑. หน้าที่ ๒๗ บรรทัดที่ ๔ จากด้านล่าง ข้อความ “และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึง
วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗” แก้ไขเป็น “และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๕ กันยายน
๒๕๕๗”

๒. หน้าที่ ๒๓ บรรทัดที่ ๑๑ จากด้านล่าง ข้อความ “ซึ่งผมคิดว่ามีเทศบัญญัติว่าถนนเส้นนี้ห้ามขาย”
แก้ไขเป็น “ซึ่งผมคิดว่าควรที่จะกำหนดว่าถนนเส้นนี้ห้ามขาย”

๓. หน้าที่ ๒๓ บรรทัดที่ ๕ จากด้านล่าง ข้อความ “ท่านจะต้องไม่ละเลยที่จะต้องใช้อำนาจที่เป็น
เทศบัญญัติในการจัดการให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยเหล่านั้น” แก้ไขเป็น “ท่านจะต้องไม่ละเลยที่
จะต้องใช้กฎหมายในการจัดการให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยเหล่านั้น”

๔. หน้าที่ ๒๓ บรรทัดที่ ๒ จากด้านล่าง ข้อความ “ถ้าไม่อนุญาตผมจะไปประชาสัมพันธ์” แก้ไขเป็น
“ถ้าอนุญาตผมจะไปประชาสัมพันธ์”

๕. หน้าที่ ๒๗ บรรทัดที่ ๑๕ ข้อความ “และเทศบาลนครลำปางก็จะใช้น้ำนั้นในการรดน้ำมาสาธ โดย
สูบน้ำขึ้นมาให้ประชาชนได้รดน้ำ” แก้ไขเป็น “และเทศบาลนครลำปางก็จะใช้น้ำนั้นในการนำน้ำมาสาธ โดยสูบ
ขึ้นมาให้ประชาชนได้เล่นรดน้ำ”

และที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบรับรองรายงานการประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง สมัย
ประชุมวิสามัญ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุกลม
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอใหม่

๔.๑) **ญัตติ** เรื่อง ขอเสนอญัตติให้สภาเทศบาลนครลำปางพิจารณาคัดเลือกสมาชิกสภาเทศบาล
นครลำปางเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน และเป็นคณะกรรมการจัดระเบียบการ
จำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง ในระเบียบวาระที่ ๔ เรื่อง
ขอเสนอญัตติให้สภาเทศบาลนครลำปางพิจารณาคัดเลือกสมาชิกสภาเทศบาลนครลำปางเพื่อแต่งตั้งเป็น

คณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน และเป็นคณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า เขิญ ฝ่ายบริหาร

นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรี รักษาการ แทนนายกเทศมนตรีนครลำปาง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติให้สภาเทศบาลนครลำปางพิจารณาคัดเลือกสมาชิกสภาเทศบาลนครลำปางเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน และเป็นคณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า ตามหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเห็นสมควรให้มีการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน ประกอบด้วย สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ และคณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า ประกอบด้วย สมาชิกสภาท้องถิ่น ที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ ประกอบข้อ ๗ (๒) และข้อ ๙ (๒)

เหตุผล

เนื่องจากในเขตเทศบาลนครลำปางมีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาวางจำหน่ายในที่สาธารณะไม่ว่าจะเป็นถนน ทางเท้า สถานสาธารณะ เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะที่สาธารณะซึ่งอยู่ใกล้โรงเรียนเทศบาลและเอกชนในช่วงเวลาเลิกเรียน จะมีการตั้งวางขายสินค้าบริเวณทางเท้าหน้าโรงเรียนทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และเทศบาลนครลำปางเห็นสมควรให้มีคณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผันซึ่งจะมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน และคณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้าซึ่งจะมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ เป็นไปตามแนวทางการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและปลอดภัยต่อสุขอนามัยของประชาชน ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ดังนั้น ขอได้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมสภาเทศบาลนครลำปาง เพื่อพิจารณาคัดเลือกสมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง เพื่อให้เทศบาลนครลำปางแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน และเป็นคณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ ประกอบข้อ ๗ (๒) และข้อ ๙ (๒) ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นายกิตติภูมิ นามวงศ์ ผู้เสนอ

(นายกิตติภูมิ นามวงศ์)

นายกเทศมนตรีนครลำปาง

นายกิตติ จิวะสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายหรือไม่
เชิญ นายสันติ เขียวอุไร

นายสันติ เขียวอุไร สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ
กระผม นายสันติ เขียวอุไร สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นถึงญัตติที่ทางฝ่าย
บริหารเสนอเข้ามาในวันนี้ ก่อนอื่นต้องขอชมเชยฝ่ายบริหารที่ได้เสนอญัตตินี้ขึ้นมา ในส่วนตัวผมแล้ว ผม
คิดว่า เห็นสมควรที่ท่านได้เสนอญัตตินี้ให้สภาพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการ ก็คงจะสืบเนื่องจากที่ผมได้
อภิปรายในการประชุมวิสามัญคราวที่แล้ว ที่เราได้รับรองการประชุมไปเมื่อสักครู่ ปัญหาต่างๆ ในการจัด
ระเบียบค้าขายนั้น เป็นปัญหาที่เรื้อรังมานาน และที่ทางฝ่ายบริหารได้เสนอมาวันนี้ผมคิดว่าสมควรนะครับ
แต่อย่างไรก็ตาม ก็มีข้อสังเกตที่จะเพิ่มเติมเข้าไปถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ท่านได้เสนอญัตติเข้ามา
เราจะทำอย่างไร เพราะเป็นหน้าที่ของเทศบาลอยู่แล้ว ต้องยอมรับว่าเทศบาลเองปล่อยปละละเลยนะครับ
เรายังไม่พูดถึงพ่อค้า แม่ค้าที่ค้าขายกันมา เราก็เห็นแล้วในระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่แนบมาในหลักการ
และเหตุผลที่แต่งตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมา ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๖ และเพิ่งจะมาเอาจริงเอาจังในการจัดระเบียบ
ให้ประชาชนพ่อค้าแม่ขาย ข้อสังเกตที่เห็นได้ชัดว่า ถ้าเรามองตัวเองในระดับของเทศบาล เราก็คงจะปฏิเสธ
ไม่ได้ว่าเราละเลยในเรื่องนี้มานานพอสมควร ซึ่งจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม หรือฝ่ายบริหารชุดใดก็ตาม
ก็เห็นสมควรอย่างยิ่งที่เราจะเริ่มนับหนึ่งกันในวันนี้ กรรมการที่แต่งตั้งเข้าไปจากสภาชุดนี้ก็คงจะมีส่วนร่วม
ในการนับหนึ่งกับเทศบาลด้วยเหมือนกัน ข้อสังเกตที่ผมกำลังจะชี้ให้เห็นนี้คงจะเป็นประโยชน์หรือเป็น
ข้อพิจารณาในวาระต่อไปหลังจากก้าวที่สองที่จะไปทำงานหลังจากแต่งตั้งกรรมการแล้ว ที่ท่านบอกว่าจัด
ระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ และในหลักการและเหตุผลบอกว่า จะเป็นถนน ทางเท้า สถานี
สาธารณะ ที่อยู่ใกล้โรงเรียนเทศบาลหรือโรงเรียนเอกชนหลังเลิกเรียน คำว่า “สาธารณะ” นี้ สามารถ
ตีความได้ตามระเบียบกฎหมายหลายอย่างที่ชัดเจนพอสมควร ไม่เช่นนั้นก้าวที่สอง สาม สี่ ห้า ผมไม่แน่ใจ
ว่าคณะกรรมการชุดนี้จะต้องทำงานก้าวที่เท่าไรหรือถึงจะสำเร็จ ปัญหาต่างๆ ที่เราทราบกันดีอยู่แล้ว คือเรา
ต้องต่อสู้กับหลายๆ ส่วน เศรษฐกิจไม่ดี พ่อค้าแม่ค้าก็อยากจะค้าขาย ซึ่งหน้าที่ของเทศบาลก็บอกอยู่แล้วว่า
จะต้องมีหน้าที่บำรุง ส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร ที่เราละเลยคือ เราบำรุงส่งเสริม แต่เราไม่ได้
ควบคุมและดูแล หรือเราส่งเสริมอย่างเดียว แต่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย ซึ่งตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยก็บอกแล้วว่าให้ปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้เรื่องการค้าขาย ด้วย
ความเป็นห่วงครับว่า ถ้ากรรมการที่เราแต่งตั้งพิจารณาไปนี้จะต้องใช้ข้อมูลมากน้อยเพียงใด เทศบาลจะต้อง
เป็นผู้ให้ข้อมูลมากน้อยเพียงใด ว่าถนนสาธารณะสายไหนที่จะต้องผ่อนผัน ที่ควรจะต้องจัดระเบียบ ซึ่งที่ผ่าน
มาต้องยอมรับว่า แม้กระทั่งที่ของเราที่ให้เป็นสาธารณะ เช่น ตลาด เราก็ยังไม่ไปควบคุมจัดระเบียบให้
ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายเลย ที่สาธารณะอย่างทรัพย์สินของเทศบาล ใครจะทำอะไรต้องอยู่ภายใต้การ
ควบคุมของกฎหมาย จะตอกตะปูเล่มหนึ่งก็ทำให้ทรัพย์สินของเทศบาลเสียหาย หรือจะใส่ตะแกรงหรือ
อะไรทั้งหลายก็ทำความเสียหายให้กับทรัพย์สินของทางราชการ ตลาดของเราเองยังละเลย น้ำเสียต้องไป
ขุดท่อทำอะไรทั้งหลายก็เป็นการทำลายทรัพย์สินของเทศบาลส่วนหนึ่ง ฉะนั้นถ้าเราตีความในหน้าที่บำรุง
ส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรแล้ว ส่วนสำคัญอีกอันหนึ่ง คงจะไม่ต้องจำกัดว่าคนที่จะมาค้าขายในเขต
เทศบาลจะเป็นใครมาจากไหน เพราะทุกคนก็มีสิทธิที่จะมาใช้ถ้าเราอนุญาต ปัญหาที่หนักหน่วงมานาน
ไม่ทราบด้วยสาเหตุใด ทำไมเราจัดไม่ได้และทำไมต้องเริ่มนับหนึ่งที่จะทำตรงนี้ ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เราต้อง
ทำงานหนักจริงๆ แล้ว ผมก็เคยเป็นพ่อค้ามาก่อน อยากจะค้าขายให้ลดต้นทุนน้อยที่สุด ถ้าต้องเสียค่าเช่าที่
หรืออะไร ก็เป็นการเพิ่มต้นทุนที่สูงขึ้นในการทำกำไร ก็เช่นกันครับ มีที่ตรงไหนขายได้ เขาก็จะไปขาย แต่

ชาวบ้านไม่รู้หรือครับว่าที่ตรงไหนขายได้หรือไม่ได้ เห็นเป็นที่ว่าง ไม่มีใครมาไล่เขาก็ขาย อย่างนี้คือความคิดของพ่อค้าแม่ค้าต้นทุนน้อย ปัญหาคงจะอยู่ตรงที่ว่า สิ่งที่เรากำลังจะทำต่อไปนี้กำลังจะไปกระทบกับพ่อค้าแม่ค้าที่มีต้นทุนน้อย คนที่มีต้นทุนมากไม่เดือดร้อนหรือครับ เขามีสถานที่ให้ขายได้ แต่พวกที่มีต้นทุนน้อยจะค้าขายอย่างไรให้มีความสุข ค้าขายอย่างไรที่จะให้ครอบครัวมีรายได้มาจุนเจือในการส่งเสริมเล่าเรียนแก่บุตรหลาน ผมไม่ปฏิเสธครับว่า ในการทำงานที่บังคับใช้กฎหมายนี้จะต้องบังคับใช้ตามระเบียบ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเราต้องคำนึงถึงหลายๆ ประการในการเป็นคณะกรรมการ ในส่วนของสภาฯ เองก็เป็นตัวแทนเพียงคนเดียว และก็มาจากหลายภาคส่วน สิ่งหนึ่งที่เป็นข้อสังเกตที่คิดว่าต้องกระทำก็คือ ทำอย่างไรให้ชาวบ้านได้รับรู้ สมมุติว่าสิ่งที่ผมได้เคยถามผ่านฝ่ายบริหารไปจากการประชุมคราวที่แล้ว ประเด็นที่ผมตั้งขึ้นมาก็คือเรื่องของถนนเส้นหนึ่งข้างโรงเรียนบุญวาทย์ ที่ผมบอกว่าผมห้ามลูกไปนั่งทานอาหาร จากที่ท่านทำวันนี้ผมก็ยังต้องห้ามอยู่ครับ การจะผ่อนผันถนนเส้นหนึ่งนี้ต้องไปถามว่าโรงเรียนเห็นชอบหรือไม่ที่จะให้คนมาขาย คนเดินถนนเห็นชอบหรือไม่ที่จะให้ผ่อนผันคนมาขายของ ถามนักเรียนว่าเดือดร้อนหรือไม่ถ้ามีคนมาขายอาหารถนนเส้นนี้ ถามคนจอดรถแถวนี้ว่าเดือดร้อนหรือไม่ ต้องถามผู้ค้าที่เป็นตึกแถวนี้ว่ามีผลกระทบหรือไม่ เดือดร้อนหรือไม่ถ้ามีคนมาขายอาหารตรงนี้ นี่เป็นสิ่งที่ผมบอกว่าท่านได้เริ่มนับหนึ่ง แต่ไม่รู้ว่าจะต้องนับอีกเท่าไร เพราะฉะนั้นผู้ที่จะไปเป็นคณะกรรมการคงจะต้องทำงานหนัก ผมแค่ยกตัวอย่างถนนเส้นเดียว และคำว่าสาธารณะที่ผมเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ แม่น้ำเป็นที่สาธารณะหรือไม่ ถนนข้างทางหรือที่ส่วนบุคคลเราต้องไปจัดระเบียบด้วยนะครับ ไม่ใช่เฉพาะที่สาธารณะอย่างเดียว สถานที่ที่เทศบาลจัดให้เราคำนึงหรือไม่ สิ่งที่เราได้อยู่ได้บ้างและจัดระเบียบให้เพียงพอต่อความต้องการหรือไม่ เช่น ตลาดมีที่จอดรถเพียงพอหรือไม่ หรือเอาที่จอดรถมาเป็นที่ค้าขายด้วย ต้องนำมาคิดให้หมดนะครับ เพราะก้าวต่อไปผู้ที่ได้รับผลกระทบเขาจะมาร้องเรียนเทศบาลในความเป็นธรรมหรือไม่ เราอนุมัติหนึ่งสาย เห็นชอบหนึ่งสาย แต่สายอื่นที่ได้รับผลกระทบเขาก็คงจะต้องมาร้องเรียนในความเป็นธรรม หน้าที่ของเราคือ บำรุง ส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรและต้องอยู่ในความเป็นธรรม ยุติธรรม ไม่เอาเปรียบใครคนใดคนหนึ่ง นี่คือสาระสำคัญที่ผมคิดว่าเห็นสมควรให้มี แต่ว่าก็เป็นเพียงการเริ่มต้นนับหนึ่ง ผมก็ตั้งใจที่ท่านได้นำเสนอญัตตินี้เข้ามาจะด้วยหลายๆ เหตุผลใดก็ตาม ผมเป็นหัวหน้าที่ของเทศบาล ๑.จะต้องเป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย และ ๒. ต้องดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตพื้นที่ ต้องไม่กระทบและไปรุกรานหรือกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือความได้เปรียบเสียเปรียบแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งในสังคม ผมคิดว่านี่เป็นสาระสำคัญที่ผมอภิปรายและเห็นสมควรให้มีคณะกรรมการชุดนี้ ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิก ท่านใดอภิปรายหรือไม่
เชิญ นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ

นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ผมไม่ตั้งใจเลยที่ได้รับหนังสือนัดพร้อมญัตติในเรื่องให้สภาคัดเลือกสมาชิกเข้าไปเป็นคณะกรรมการผ่อนผัน ๒ ชุด ชุดแรกกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน และชุดที่สองก็คือการจัดระเบียบ เหตุผลที่ไม่ตั้งใจเพราะ เมื่อสองปีที่แล้ว ญัตตินี้ได้ถูกนำเสนอเข้าสภาและก็ตกไป ซึ่งผมได้อภิปรายหลายอย่าง แต่ไม่ได้มาพูดในเรื่องประเด็นระเบียบข้อกฎหมาย เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ สภาแห่งนี้ และเมื่อมาเห็นญัตตินี้ ไม่สมควรที่จะเสนอซ้ำเข้ามาอีก เมื่อเสนอเข้าแล้วก็ควรจะถอนออกไปเสีย ด้วยเหตุผลสองเรื่อง แสดงว่าเทศบาลแห่งนี้โดยนายกเทศมนตรี นายกิตติภูมิ นามวงศ์ มีนโยบายจะผ่อนผันให้เขามาค้าขายในที่สาธารณะได้ ซึ่งสวนทางกับนโยบายแห่งชาติ เราต้องการปฏิรูปประเทศ เราทราบดีว่าพลเมืองของเราขาดวินัย ไร้ระเบียบ กฎหมาย

ทั้งหลายที่ออกมากำหนดไว้ชัดเจน แม้แต่พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งมีตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๓ และปรับปรุงมาเรื่อยๆ พูดไว้ชัดเจนแล้วครับ ว่าการผ่อนผันนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นคือนายกเทศมนตรีก็มีอำนาจที่จะกระทำได้ด้วยความเห็นชอบร่วมกันกับเจ้าพนักงานจราจร คือตำรวจ ไม่จำเป็นต้องไปตั้งคณะกรรมการอะไรเลย ถ้าเขาเห็นว่าจำเป็นและสมควร และหากแม้ว่าจะผ่อนผันด้วยเหตุที่เสนอตามหลักการและเหตุผลก็ยังไม่สมควรหนักเข้าไปอีก ท่านอ่านดูนะครับมีแม่ค้ามากมายเหลือเกินมาขายที่ทางเท้าฟุตบอล หน้าโรงเรียน แต่ถ้าเหตุผลที่ว่า สถานที่ตลาดไม่พอค้าขาย ตลาดหลักเมืองล้น แน่น แม่ค้ามาร้องขอสถานที่แต่ไม่มีที่ให้เขาไปขาย อันนั้นน่าพิจารณาครับ ตลาดเอกชนเต็มไปหมด อยากค้าอยากขายก็ไม่มีที่จะขาย ช่วยจัดให้ด้วย ถ้าอย่างนี้สมควรจะพิจารณา เหตุผลอ่อน ไม่มีหลักฐานข้อมูลเลยว่า มีแม่ค้ามาร้องเรียนก็ร้อยราย การจะผ่อนผันให้คนกลุ่มน้อยได้ประโยชน์แต่ไปล่วงละเมิดสิทธิที่พลเมืองผู้อื่น เขาต้องมาเดินบนถนน โอกาสเสี่ยงตาย ไม่ต้องเดินบนถนนหรือกนอนอยู่ในบ้านดีๆ เมื่อเข้าหากฎาฬิกาสามสิบนาทีโดยประมาณ ชาวในสื่อออนไลน์ปรากฏหมดแล้วว่า รถเบรคแตกกลางจากดอยพระบาทมาสี่แยกป่าขามเข้าไปชนคนในบ้าน ชนรถอื่นด้วย เพราะในหลักเกณฑ์ผ่อนผันยังไม่สมควรรับไว้พิจารณา ถ้าหากผมจะเสนอชื่อคัดเลือกเข้าไป ก็เท่ากับผมไปส่งเสริมให้เทศบาลนครลำปางแห่งนี้กระทำการที่สวนทางกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายจังหวัดก็ได้พูดเรื่องนี้ไว้ ทุกท่านทราบดีว่าทำไมตอนนี้มีการทวงคืนพื้นที่สาธารณะ ในสภาแห่งนี้ก็พูดหลายครั้ง การประชุมวิสามัญคราวที่แล้ว ท่านสันติเป็นคนพูดเอง ว่าเดินบนถนนบนทางเท้าไม่มีที่จะเดิน สองปีที่แล้วผมก็พูดเรื่องนี้ว่าถนนบุญวาทย์แออัดอย่างไร พรบ.รักษาความสะอาดปี ๒๕๓๕ พูดไว้ชัดเจน กำหนดระเบียบหลักเกณฑ์ไว้ครบถ้วนว่า ถ้ามีระเบียบมีวินัย เคารพกฎหมายสังคมก็จะอยู่ด้วยความสงบ ด้วยความปลอดภัย การค้าขายโดยเฉพาะการปรุงอาหาร ถ้าได้ไปกระทำในที่สาธารณะ ซึ่งท้องถิ่นจัดไว้ คือ ตลาดของเทศบาล และตลาดเอกชน การควบคุมการดูแลก็ถูกสุขลักษณะถูกอนามัย นี่จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผมคิดว่า ไม่สมควรที่จะต้องเสนอชื่อหรือคัดเลือกไปเป็นคณะกรรมการดังกล่าว สมควรที่ผู้เสนอญัตติควรจะถอนเรื่องนี้ออกไปเสีย เหตุผลต่อมาที่ผมเรียกว่า เขาสามารถทำได้อยู่แล้ว เพราะในระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่เอามาอ้างอิงนั้น ปี พ.ศ.๒๕๔๖ เป็นกฎหมายรองใช้หรือไม่ครับ ส่วนกฎหมายหลักคือ พรบ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยมี ๑๒ ข้อเท่านั้นเอง ตกลงมีสองประเด็นนะครับที่ผมเห็นว่าไม่สมควรจะเสนอควรจะถอนออกไปด้วยเหตุผลสองอย่างคือ ผู้บริหารสามารถจะกระทำตัวเอง ไม่ต้องอาศัยคณะกรรมการดังกล่าว และข้อสองการผ่อนผันในเรื่องนี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง แต่ถ้าจะผ่อนผันให้ทุกคนได้ประโยชน์เท่าเทียมกันได้ทั่วถึง และยุติธรรม เช่น ผ่อนผันให้เสียภาษีอีก ๓ ปี หลายคนได้ประโยชน์ ผมว่าเขาชอบ แต่ถ้าผ่อนผันให้กำหนดสายนี้ขายได้ ถนนสายโน้นขายไม่ได้ อีกหนอยก็ขอกันทั้งหมด ซึ่งเป็นการฝืนนโยบายท้องถิ่น และของรัฐบาลด้วย ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยซึ่งมี ๑๒ ข้อนั้น ท่านประธานครับ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว ออกมาตรงกับภาวะการณ์ในสมัยนั้น เจตนาที่เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับมติของคณะรัฐมนตรีซึ่งประชุมเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ในเรื่อง การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน สมัยนั้นใครเป็นนายกฯ ใครเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ แล้วปัญหาเรื้อรังมาถึงเราอย่างไร ขอให้ท่านดูในระเบียบข้อนี้ว่าภาวะการณ์นั้นไปเกี่ยวกับการกั๊ยืมเงิน ธนาการถึงจะต้องเข้ามาเกี่ยว ดูในข้อ ๗ (๔) และข้อ ๙ มีความแตกต่างกันอย่างไร ขออนุญาตอ่านนะครับ ข้อ ๗ คณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน ประกอบด้วย

(๑) ผู้บริหารท้องถิ่น เป็นประธานกรรมการ ก็คือนายกเทศมนตรี ถ้าระดับจังหวัดก็หมายถึง ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนส่วนราชการที่มีหน้าที่จัดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการ ซึ่งคงจะหมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๔) ผู้แทนภาคประชาชน เช่น ผู้แทนจากหอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด ชมรมธนาคาร ระดับจังหวัด องค์กร สมาคม ประชาคม และผู้แทนสาขาอาชีพต่างๆ และเมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนไม่น้อยกว่ากรรมการตาม (๑) (๒) และ (๓) ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นสมควร เป็นกรรมการ

(๕) ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้ง เป็นเลขาธิการ

ข้อ ๙ คณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า ใน (๔) ผู้แทนภาคประชาชน เช่น ผู้แทนประชาชนที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่ผ่อนผันและผู้แทนจำหน่ายสินค้า และเมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนไม่น้อยกว่ากรรมการตาม (๑) (๒) และ (๓) ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นสมควร เป็นกรรมการ

ซึ่งเห็นได้ชัดเจนครับว่า ทำไมต้องมีผู้แทนจากธนาคารมาเกี่ยวข้องด้วย ถ้าท่านประธานจะให้ใครกั๊ยมเงิน จะต้องการหลักฐานที่แน่นอนหรือไม่ว่า ลูกหนี้ของท่านจะไม่หนีหนี จะชำระหนี้ตามกำหนด เป็นภาวะการณ์ในสมัย พ.ศ.๒๕๔๖ นโยบายให้คนรวยทั้งประเทศ ถึงได้มีระเบียบนี้ออกมา ทั้งๆ ที่ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถกระทำได้อยู่แล้วตามกฎหมายหลัก ที่นี้กฎหมายรองเห็นได้ชัดว่าสภาวะการณ์คนละอย่าง แต่ถ้าเหตุผลที่ผู้เสนอมาบอกว่า ขณะนี้ตลาดทั้งหลายเต็ม แออัด ไม่มีที่ให้พ่อค้าแม่ค้าเข้าไปขายแล้ว จึงจะต้องมีกรรมการมากำหนดพื้นที่ผ่อนผันตรงนี้มารับฟังครับ ประการถัดไป การค้าขายการทำมาหากิน หรือประกอบสัมมาอาชีพใดๆ ก็ตาม ต้องเป็นการประกอบอาชีพโดยสุจริต ไม่เบียดเบียนผู้ใดทั้งสิ้น ไม่ล่วงละเมิดสิทธิผู้ใดทั้งสิ้น ไม่คดโกง ต้องค้าขายด้วยความซื่อสัตย์ ให้สินค้ามีคุณภาพ นี่เป็นหลักใหญ่ของการผ่อนผัน นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนท่านประธาน ไม่น่าจะเสนอเรื่องนี้เข้ามาให้มีการคัดเลือกกรรมการดังกล่าว ซึ่งแน่นอน กรรมการนี้คงจะไม่ได้ไปห้ามจุดนี้ไม่ให้ขาย แม้จะมีพูดไว้บ้างก็ตาม ในกฎหมายหลักคือ พรบ.รักษาความสะอาดฯ เขากำหนดไว้เรียบร้อยแล้วครับว่าตรงไหนขายได้หรือไม่ได้ เพียงแต่ว่า ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นเอาใจใส่ให้มากขึ้น ดูแลให้ความรู้ประชาชน ขอร้องประชาชนให้ความร่วมมือ เขาก็จะความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น ผมคงไม่ต้องอ่านรายละเอียดมากกว่านี้ในเรื่อง พรบ. ผมขออนุญาตท่านประธาน ในมาตรา ๒๐ แห่ง พรบ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ ได้ปรับปรุงให้เข้ากับสภาวะการณ์จากพรบ.ปี ๒๕๐๓ มี ๖๒ มาตรา ในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ความว่า **มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใด**

(๑) ปรุงอาหาร ขายหรือจำหน่ายสินค้าบนถนน หรือในสถานสาธารณะ เช่น สวนหย่อม สวนสาธารณะทั้งหลาย หรือสถานที่ที่ประชาชนมาชุมนุมใช้เพื่อการใดการหนึ่งได้

(๒) ใช้รถยนต์หรือล้อเลื่อนเป็นที่ปรุงอาหารเพื่อขายหรือจำหน่ายให้แก่ประชาชนบนถนนหรือในสถานสาธารณะ

(๓) ขายหรือจำหน่ายสินค้าซึ่งบรรทุกบนรถยนต์ รถจักรยานยนต์หรือล้อเลื่อน บนถนนหรือในสถานสาธารณะ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การปรุงอาหารหรือการขายสินค้าตาม (๑) หรือ (๒) ในถนนส่วนบุคคลหรือในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศผ่อนผันให้กระทำได้ในระหว่างวันเวลาที่กำหนดด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร

ก็หมายความว่า ถนนส่วนบุคคลสามารถค้าขายได้ เพราะเป็นพื้นที่ของเขา เขาจะเชิญให้ผู้ใดมาวางขายสินค้า ปรุงอาหารก็ได้ เหมือนที่เอกชนนั่นเอง เช่น บิ๊กซี โลตัส เซ็นทรัล เป็นต้น หรือในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นคือ นายกเทศมนตรี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศผ่อนผันให้กระทำได้ในระหว่างวัน เวลาที่กำหนด ด้วยความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานจราจร นี่คือการในวรรคท้ายของ พรบ.ดังกล่าว

อธิบายความก็คือ เราทำได้โดยไม่ต้องมาเสนอคณะกรรมการให้่วนวาย สำหรับ พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มี ๙๐ มาตรา ซึ่งในหมวด ๙ ได้พูดถึงเรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ สุขอนามัยของผู้ขาย ผู้ปรุง หรือจำหน่ายสินค้านั้น ก็เพื่อให้ประชาชนผู้บริโภคมีความปลอดภัยทางด้านสุขอนามัยนั่นเอง ท่านประธานคงทราบดีว่า การทวงคืนพื้นที่สาธารณะ หาดทราย ชายทะเล อ่างเก็บน้ำลำตะคองที่นครราชสีมาที่ดี ในกรุงเทพมหานคร คลองถม เชียงกง และอีกหลายที่ที่ถูกเพิกถอนไป ประชาชนส่วนหนึ่งทนทุกข์ทรมานมากมายเหลือเกิน ก็เพราะว่ารัฐบาลนี้กำลังปฏิรูปประเทศ ต้องการให้พลเมืองไทยมีวินัย รักษาระเบียบกฎหมาย เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และมีนโยบายจังหวัดได้ออกมาคือ การสวมหมวกกันน็อค ๑๐๐% ท่านที่เข้าไปศาลากลาง ไม่ว่าจะคนซ้อนไม่สวมหมวกก็ไม่มีสิทธิได้เข้าไปโดยเด็ดขาด ทั้งๆ ที่กฎหมายฉบับนี้ได้ออกมาหลายสิบปี แต่ถามว่าทำไมยังปฏิบัติไม่ครบ ๑๐๐% ถ้าเราจะมาเริ่มก้าวหนึ่งโดยการเสนอชื่อสมาชิกสภาให้เข้าไปเป็นกรรมการเพื่อดำเนินการผ่อนผันก็ดี คัดเลือกแม่ค้าก็ดี ผมว่าเป็นการก้าวถอยหลัง ผมได้อภิปรายเมื่อสองปีที่แล้วว่า ถ้าให้มานั่งค้าขาย และเขามายึดพื้นที่หน้าบ้านผม ปิ้งไก่หรืออะไรก็ดี ทั้งกลิ่น ทั้งควัน ทั้งเสียง แนนอนย่อมรบกวนเจ้าของบ้านแน่นอน สิ่งที่ผู้บริหารท้องถิ่นควรจะทำอย่างยิ่งคือทำอะไรให้ลำปางเป็นนครน่าอยู่ ผู้คนเป็นสุข สอดคล้องกับนโยบายของจังหวัดที่ว่า ลำปางนครแห่งความสุข จะเป็นนครแห่งความสุขไม่ได้เลย ถ้ามลพิษทางเสียงยังมีร้านอาหาร ยังมีสถานประกอบการหลายแห่งที่มีดนตรีกลางแจ้ง และส่งเสียงดัง ยิ่งดึกยิ่งดัง ทั้งอากาศก็ยังมีควันจากท่อไอเสีย ความแออัด การจราจร ทั้งๆ ที่ นโยบายเรื่องการปั่นจักรยานเพื่อรักษาสุขภาพและสิ่งแวดล้อมกำลังขยายวงกว้างไปทั่วประเทศทุกจังหวัด ก็ยังไม่เคยเห็นมีนโยบายนี้อย่างชัดเจนของฝ่ายบริหาร มลพิษทางน้ำ ไปดูสิครับว่าเป็นอย่างไร นครลำปาง นครแห่งความสุข จะเป็นสุขได้และยั่งยืนด้วย ถ้าเรากระตุ้นและเริ่มให้ผู้คนสร้างวินัย มีระเบียบ เคารพกฎจราจรของบ้านเมืองที่กำหนด ถ้าเสนอมาเพื่อขอแต่งตั้งเป็นกรรมการและบอกเหตุผลว่าขณะนี้ ๑.ตลาดแน่นแล้ว ๒.มีตัวเลขข้อมูลชัดเจนว่ามีคนก็ร้อยคนมาขอขายที่สาธารณะ และมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ขอทางเท้าคืน นั้นสมควรมาคุยกันในสภาแห่งนี้ อย่างที่สองเจ้าหน้าที่เทศกิจมีน้อยเหลือเกินทำงานไม่ไหว จำเป็นค่อยมาคุยกัน แต่ไม่มีข้อมูลเหตุผลอะไรทั้งสิ้น ล่องลอยในอากาศ มีแต่เพียงนโยบายว่า ฉันทายกจะให้มีการผ่อนผัน แต่ผมใคร่เรียนท่านประธานว่า ขณะที่กฎหมายอยู่แล้วก็ยังควบคุมไม่ได้ แล้วถ้าผ่อนผันด้วย ถามว่ารับประกันได้หรือไม่ว่าจะควบคุมอย่างไรไม่ให้เกิดกฏ หรือระเบียบที่กำหนดไว้มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่เห็นด้วย และไม่เห็นชอบที่จะเสนอผู้ใดทั้งสิ้น ยกเว้นจะมีสองเรื่องว่า ผมอยากจะให้ผู้เสนอญัตตินี้ ถอนญัตตินี้ออกไปเสียด้วยเหตุผลสองประการหลังที่ได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว สุดท้ายก็คงจะหมดเนื้อหาที่กระผมได้นำเรียนท่านประธาน และเพื่อนสมาชิกเพื่อจะได้พิจารณาถ่วงแท้ว่า สมควรอย่างไร ก่อนทั้งทำยครีบท่านประธาน ขณะนี้เรามีแฟนเพจเยอะแยะ และผมไปอ่านอันหนึ่งแล้วถูกใจก็นำมาเรียนท่านประธาน เขาพูดถึงระดับความฉลาด หรือระดับมันสมองของผู้บังคับการที่จะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายหรือความสำเร็จ ๓ ประการ ชอบใจอันไหนก็เลือกเอา ๑.เลือกคิดเลือกทำ ๒.อยากทำแต่ไม่ยอมคิด ๓.ใช้คนอื่นทำแต่ไม่ใช้ความคิด ขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายหรือไม่ เชิญฝ่ายบริหาร

นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรี รักษาราชการแทนนายกเทศมนตรีนครลำปาง เนื่องจากท่านนายกเทศมนตรีได้พาผู้สูงอายุไปปฏิบัติธรรมตามโครงการของ

เทศบาล ที่จังหวัดเพชรบุรี เป็นเวลา ๓ วัน และตรงนี้ผมก็ทำหน้าที่รักษาการแทนนายกเทศมนตรี ซึ่งมีหน้าที่นำเสนอญัตติ และตอบชี้แจงทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกทั้งหลาย ต้องขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งสองท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม คือ คุณสันติ และนายแพทย์วัฒนา ด้วยที่กรุณาให้ข้อมูลรายละเอียดที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้บริหาร กระผมขอเรียนข้อมูลเท่าที่กระผมเองรับราชการในจังหวัดลำปางแห่งนี้เป็นเวลาค่อนข้างนานและอยู่กับเทศบาลแห่งนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๖ และรับราชการในเทศบาลแห่งนี้มา ๔ ครั้งด้วยกัน ก็พอที่จะมีข้อมูลได้ทราบถึงข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลนครลำปางบ้างพอสมควร เมื่อนำมาผสมผสานกับแนวความคิดของท่านสมาชิกทั้งหลาย กระผมคิดว่าคงจะเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นแห่งนี้ไม่มากก็น้อย ก่อนอื่นผมขออนุญาตเรียนว่า พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ บัญญัติขึ้นมาเพื่อให้ประเทศไทย ให้ท้องถิ่น มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อส่งเสริมให้สุขภาพของพลเมืองไทยหรือประชาชนชาวไทยได้มีสุขภาพที่ดี มีที่อยู่อาศัยที่ดี มีที่สาธารณะ มีถนนหนทางที่สะอาด น่าเดิน มีความปลอดภัยในการสัญจรต่างๆ กฎหมายเทศบาลก็บัญญัติให้เทศบาลทุกแห่งมีหน้าที่ตามระดับ เช่น เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล แต่ละเทศบาลตามแต่ละท้องถิ่น ก็จะมีหน้าที่ความรับผิดชอบแตกต่างกันในขณะที่เทศบาลนครลำปาง เป็นเทศบาลในระดับนคร ซึ่งก็มีฐานะสูงสุดของเทศบาลทั้งหลาย มีอำนาจหน้าที่มากเป็นอันดับหนึ่งของบรรดาเทศบาลทั้งหลาย ผมขอบพระคุณท่านหมอวัฒนาที่รักษาสีทิวและเสรีภาพของประชาชน กระผมเห็นด้วยว่าถนน ทางเท้า ที่สาธารณะต่างๆ นั้นทางเทศบาลได้ก่อสร้างขึ้น โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้เป็นสมบัติส่วนรวมของประชาชนจริงๆ ผมเห็นด้วยเพราะผมเองก็เป็นผู้ใช้ถนน ใช้ทางเท้าเอียงประชาชนทั่วไปเหมือนกัน เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง และในความคิดเห็นของผม ผมก็เป็นคนที่รักษาไว้ซึ่งสิทธิของประชาชนทั้งหลาย ในฐานะที่เป็นผู้ดูแลงานเทศกิจอยู่ กระผมขอเรียนว่า งานเทศกิจทุกวันนี้ได้ทำอย่างเต็มกำลังความสามารถในการที่จะจัดการให้ประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง รวมทั้งคนที่มาจากต่างจังหวัด ต่างอำเภอให้ได้รับประโยชน์ในการใช้ที่สาธารณะอย่างเสมอภาคกัน แต่ในความเป็นจริงแล้ว ในสภาพของสังคมไทยทุกวันนี้เราต้องยอมรับอยู่อย่างหนึ่งว่า คนยากจนในสังคมไทยมีมากเหลือเกิน มีประชาชนจำนวนมากที่ขาดที่ทำมาหากิน ขาดที่ดิน ไม่มีเงินที่จะเช่าบ้าน ตอนนี้อย่างไรราคาต่ำๆ ลำปางเมืองใหม่ที่เปิดขึ้นมาห้องหนึ่งเกือบหกล้านบาท เป็นราคาที่ประชาชนทั่วไปไม่สามารถไปจับจองเป็นเจ้าของได้ ก็จะเกิดปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้น ไม่ใช่เฉพาะวันนี้หรือเมื่อวานนี้ แต่เกิดมาตั้งแต่สมัยผมรับราชการที่ในปี ๒๕๑๖ ในขณะที่ประชาชนก็มีไม่มากนักนี้ ก็ยังมีปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณสี่แยกถนนการอมสิน จะเป็นจุดที่เป็นปัญหามากมายเหลือเกินในการที่เทศบาลจะต้องเข้าไปดำเนินการแก้ไข เมื่อแก้ไขได้จุดหนึ่งแล้ว ปัญหาดังกล่าวแม่ค้าในกลุ่มเดิมก็จะขยับไปอีกที่หนึ่ง ก็จะวนเวียนกันไปอย่างนี้อยู่ตลอดเวลา เมื่อการประชุมคราวที่แล้ว ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านสันติ ท่านก็ได้อภิปรายถึงอันตรายที่เกิดจากพ่อค้าแม่ค้าเข้าไปขายอาหารข้างโรงเรียนบุญวาทย์ ถนนสนามบิน เข้าไปจัดการแล้วนะครับ แต่ว่าขั้นตอนที่เราจะเข้าไปจัดการ เราจะมีคณะกรรมการอยู่ชุดหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัด ตำรวจ ทหาร ตอนหลังนี้ต้องมีคณะกรรมการที่มาจากฝ่ายทหารด้วย และรวมทั้งเจ้าหน้าที่ของเทศบาลอีกจำนวนหนึ่ง ก็จะมีการประชุมปรึกษาหารือกันเป็นประจำทุกเดือน ปัญหาที่สนามบินดังกล่าวก็ได้้นำเข้าต่อที่ประชุมที่ประชุมก็มีมติว่าให้ดำเนินการ ทางทหารบอกว่าให้ดำเนินการอย่างเฉียบขาด คือ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเต็มที่ ทางฝ่ายตำรวจกับเทศบาลก็มีความเห็นอีกแบบหนึ่งว่า ปัญหาการทำมาหากินของประชาชน เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการยังชีพ ถ้าจะบอกว่าเขาทำผิดกฎหมายหรือไม่ ก็บอกว่าเขาทำผิดพระราชบัญญัติการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบของบ้านเมือง แต่บุคคลเหล่านั้นเราตระหนักดีว่า เขาไม่ได้เป็นอาชญากร เขาเป็นผู้ที่ยากจน เป็นผู้ที่ไม่มียากินเป็นหลักแหล่ง เขาก็มาทำมาหากินโดยสุจริต เพื่อครอบครัว ซึ่งมีหลายๆ คนที่กำลังเรียนหนังสืออยู่ มีพ่อแม่ที่แก่ชรา แต่ฐานะที่เทศบาลเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย เราก็ค

ไม่อาจจะยินยอมให้ปล่อยสภาพตรงนั้นให้เกิดขึ้นได้ เราทราบปัญหาที่อยู่ เราก็เข้าไปดำเนินการ ชั้นแรกของการดำเนินการคือ เชิญเขาเข้ามาทำความเข้าใจ เพราะก่อนหน้านั้น เราก็ได้รับแรงเสียดทานจากพ่อค้าแม่ค้าที่มาขายในตลาดหลักเมือง พ่อค้าแม่ค้าดังกล่าวได้เข้ามาร้องเรียนกับผมว่า เหตุไฉนเทศบาลถึงปล่อยให้พ่อค้าแม่ค้าดังกล่าวเข้าไปขายของบนถนนข้างโรงเรียนบุญวาทย์ ก็มีบุคคลหลายๆ คนที่มีความเห็นเช่นเดียวกับท่านนายแพทย์วัฒนา เขาก็ใช้สิทธิประชาชนทุกวัน เป็นประชาชนที่ผมว่าเขารู้จักถึงสิทธิและหน้าที่ของเขาได้ค่อนข้างจะดี เขามาเสนอความเห็นเอง บางทีก็ร้องเรียนผ่านไปจังหวัด ร้องเรียนไปที่ทหาร ลงเฟซบุ๊ก ลงสื่อสารอะไรต่างๆ ทุกด้าน แต่หน้าที่ของคนที่จัดการเช่นผม ๑. ผมเป็นคนทีรักษาซึ่งกฎหมายในฐานะที่เรียนกฎหมายมา เราก็เคารพในความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย จะทำอะไรก็ตามก็อยากให้เป็นไปตามกฎหมายทุกอย่าง แต่อีกด้านหนึ่งก็เป็นเรื่องของการทำงานมาหากินของประชาชน ซึ่งจังหวัดเอง บางครั้งที่เราทำบางสิ่งบางอย่างที่ตรงไปตรงมา เช่นการจับกุม การเปรียบเทียบปรับ ประชาชนกลุ่มดังกล่าวก็ไปร้องที่จังหวัด ไปร้องที่ทหารว่า เทศบาลใช้อำนาจหน้าที่น่าจะมากกว่าความจำเป็นที่จะบังคับใช้กฎหมายเยี่ยงนั้น เพราะเขาเป็นผู้ที่ทำมาหากินโดยสุจริต เพราะฉะนั้นในฐานะคนปฏิบัติ เราพยายามจะรักษาความสมดุลระหว่างความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายกับสิทธิของประชาชนโดยทั่วไป สิทธิที่เขาจะไม่ถูกรถชน สิทธิที่จะเดินอยู่บนทางเท้าได้อย่างปลอดภัย สิทธิที่จะสามารถจอดรถในที่จอดรถ ตามที่ราชการกำหนดทุกประการ ซึ่งตัวผมเองเคารพในจุดนี้มาก ในจุดข้างโรงเรียนบุญวาทย์ก็ร่วมกันจัด ก็มีสภาพอย่างที่ท่านเห็น เอาคนทานอาหารขึ้นไปบนฟุตบอล และคนประกอบอาหารลงบนถนน ถ้ารถจะชนก็ชนคนขายตายก่อน พูดเปรียบเทียบไปอย่างนั้น แต่ตัวนี้ก็ออกมาจากความตกลงร่วมกันหลายๆ ฝ่าย เราก็กำหนดเวลาว่าต้องหลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว คือ ๖ โมงเย็นเป็นต้นไป สภาพก็ดีขึ้นบ้างพอสมควร จากเดิมที่ถนนเหลือเพียงครึ่งหนึ่ง ตอนนี้นถนนก็มีมากกว่าเดิมที่เป็นอยู่คือ ล้อเข็นทั้งหลายก็ไปอยู่ชิดตรงฟุตบอล แล้วก็โต๊ะเก้าอี้สำหรับทานอาหารก็ขึ้นไปอยู่บนทางเท้า ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวทางกระผมเห็นว่า เป็นเวลาที่น่าจะผ่อนผันให้เขาได้ เพราะว่าคนที่สัญจรบนทางเท้า บนถนนก็ผ่อนคลายเป็นมากพอสมควร ประเด็นที่สำคัญในการนำเสนอญัตตินี้ขึ้นมา ทางผู้บริหารเองก็ได้มีการถกเถียงกันมากพอสมควร คิดด้านหนึ่งก็เหมือนกับท่านสันติ คิดด้านหนึ่งก็เหมือนกันนายแพทย์วัฒนา แม้แต่กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นราชการส่วนกลาง ถ้าเราจะพิจารณาว่านโยบายของรัฐบาลเป็นอย่างไร เราก็ควรจะต้องดูจากระเบียบ ข้อบังคับที่กระทรวงมหาดไทยออกมา กระทรวงมหาดไทยเป็นตัวแทนของรัฐบาลในการดูแลท้องถิ่นอยู่ ระเบียบข้อนี้ออกมาเพื่อเป็นการดึงความแข็งแกร่งของพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดให้ผ่อนคลายเป็นมาก ในกรณีที่ท้องถิ่นใดมีความจำเป็นจริงๆ มีความจำเป็นอย่างมากในท้องถิ่นนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าประชาชนมีความยากจนมาก หรือในบางแห่งเราอยากจะเป็นการส่งเสริมทางเศรษฐกิจ การค้าขาย การท่องเที่ยว เช่น กาดกองต้า ถ้าถามว่าถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ไม่ถูกต้องครับ เราไม่มีอำนาจจะไปปิดถนนในวันเสาร์ อาทิตย์ ตอนเย็นวันเสาร์ อาทิตย์คนเข้าไปกาดกองต้าไม่ได้เลย ถามว่าถูกต้องกฎหมายหรือไม่ ไม่ถูกต้องครับ ถามว่า เอาอำนาจข้อไหนมาอนุญาต ก็ไม่มี อำนาจตามกฎหมายฉบับไหนครับที่อนุญาต เพราะขัดต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง แต่เราทำไปเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษ ด้วยความร่วมมือและความเต็มใจของผู้คนทั้งหลาย ประชาชนที่เป็นเจ้าของบ้าน แน่นนอนครับวันเสาร์ อาทิตย์ เขาเข้าออกรถค่อนข้างลำบาก ด้านหนึ่งไม่เห็นด้วยในการที่เราทำอย่างนั้น แต่เมื่อมาพิจารณาถึงผลได้ผลเสียแล้ว เจ้าของอาคารบ้านเรือนเหล่านั้นก็ยอมรับว่าประโยชน์มากกว่าผลเสียที่เกิดขึ้น ในสังคมไทย ถ้าไม่มีอะไรที่จะเป็นบวกสุดขีด หรือลบสุดขีด จะอยู่ตรงที่กลางๆ ให้สมดุลกันระหว่างผลเสียกับผลประโยชน์ที่จะได้รับ เมื่อมีระเบียบตัวนี้ออกมาผ่อนคลายเป็น แสดงว่านโยบายของรัฐบาล ต้องการให้ท้องถิ่นพิจารณาดูแลประชาชนที่ยากจน ท่านนายแพทย์วัฒนาได้เอ่ยมาถึงระเบียบที่ว่า สามารถที่จะเอาคล้ายๆ บันทึกช้อตกลง การขายของบนทางเท้าเข้าไปเป็นหลักประกันกู้เงินจากธนาคารออมสินได้ ทุกวันนี้ยังใช้ได้อยู่นะครับ หมายความว่าถ้ารัฐบาล

มองเห็นว่า คนยากจนทั้งหลาย เวลาจะไปกู้เงินกับสถาบันการเงิน ไม่มีหลักทรัพย์อะไรทั้งสิ้น มีเพียงสิทธิขายของบนทางเท้า ก็อนุญาตให้ท้องถิ่นอนุญาตให้เขาเอาสิทธิขายของเข้าไปเป็นหลักประกันการกู้เงินกับธนาคารได้ เป็นจำนวนเงินไม่มากนัก ระเบียบดังกล่าวปัจจุบันยังใช้ได้อยู่ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงน่ะครับ ในปัจจุบันนี้ผู้บริหารท้องถิ่นคือ ท่านนายกฯ กิตติภูมิ นามวงศ์ รวมทั้งบรรดาผู้ช่วยทั้งหลาย เราก็มาประชุมปรึกษาหารือ ถ้าถามว่าสภาพปัจจุบัน ท้องถิ่นเรามีความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องมีการผ่อนผัน เราก็ตอบได้แน่ครับว่า จำเป็นเป็นบางจุด และไม่จำเป็นในบางจุด แต่ถ้าถามว่าทุกที่ที่เข้าไป ถูกต้องหรือไม่ ก็พอที่จะทำได้ เหมือนกับที่นายแพทย์วัฒนาได้เอ่ยมาว่า ก็ไปขอทำความตกลงกับเจ้าพนักงานจราจร แต่ตัวนั้นเป็นการมองข้ามความสำคัญของสภาเทศบาลไป เหมือนกับว่าฝ่ายบริหารเข้าไปชู้มทำกับอีกฝ่ายหนึ่ง กำหนดพื้นที่ผ่อนผันในเขตเทศบาลนั้น โดยที่ไม่ได้มองความสำคัญของสภาเทศบาลในฐานะคนที่มาเป็นตัวแทนของประชาชนจริงๆ ว่า น่าจะเข้ามาเป็นกรรมการสักคนหนึ่ง คือ อาจจะไม่เห็นด้วยก็ได้ว่า ไม่ควรให้มีจุดผ่อนผันเลย ก็ได้ ไม่จำเป็นต้องมีจุดผ่อนผันเสมอไป แต่ถ้าเห็นว่าจำเป็นต้องมีจุดผ่อนผันก็ออกมาอีกขั้นตอนหนึ่งว่า ควรจะมีคณะกรรมการจัดระเบียบว่า การผ่อนผันในสถานที่แห่งนั้น ควรจะมีขั้นตอนเพื่อให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างไร เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนสิทธิของประชาชนคนอื่นมากพอสมควรอย่างไร เช่น หน้าห้างเสรีสรรพสินค้า เราจะเห็นว่าครั้งหนึ่งผู้บริหารท่านหนึ่งได้ประกาศให้เป็นเขตผ่อนผัน ทุกวันนี้ก็ยังเป็นเขตผ่อนผันอยู่ เพียงแต่ว่าเรากำหนดเวลา ไม่ใช่ผ่อนผันตลอดวัน ควรจะผ่อนผันหลังจากที่ไม่ได้เป็นเวลาทำการสัญจรคับคั่ง น่าจะเป็นการผ่อนผันเฉพาะวันที่มีเหตุผลพอสมควรเท่านั้น ซึ่งก็มีตัวอย่างที่ทำมาแล้ว ตัวนี้คณะกรรมการก็คงไม่สามารถที่จะถอนได้ เพราะคณะกรรมการเห็นว่า เป็นประโยชน์สำหรับท้องถิ่น และสำหรับสังคมคนลำปางด้วย ไม่ว่าคนที่จะมาขายของนั้นจะเป็นคนในเขตเทศบาลนครลำปาง คนต่างอำเภอ ต่างจังหวัดหรือแม้แต่ชาวต่างประเทศก็ตาม ที่เข้ามาอาศัยร่มใบบุญของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เราคิดว่าเรามีสิทธิเสมอภาคกันทุกคน ผมเองไม่ได้บอกว่าขอขึ้นหรืออย่างไร เพียงแต่ว่าจะเสนอข้อเท็จจริงให้สภาเทศบาลแห่งนี้ได้พิจารณาประกอบคำวินิจฉัยของท่านว่า ท่านจะให้หรือไม่ให้ แต่ผู้บริหารเองมีความเห็นว่า ถึงเวลาเราจำเป็น ที่เราอาจจะต้องมีเขตผ่อนผันขึ้นมาที่ใดที่หนึ่ง ดีกว่าปล่อยให้ทำอย่างนั้นโดยที่ไม่มีตัวแทนของสภาเทศบาลแห่งนี้เข้าไป อย่างน้อยที่สุด ถ้าเราได้สมาชิกสภาเทศบาลหลายคนที่ท่านมีความรู้ความเข้าใจ และรักษาไว้ซึ่งสิทธิของประชาชนได้เข้ามาร่วมเป็นกรรมการ ผมว่าจะทำให้เขตผ่อนผันเป็นระเบียบเรียบร้อยและเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นมากกว่าที่ไม่มีคณะกรรมการชุดนี้ และก็ปล่อยให้ทำไปโดยพลการ โดยความเห็นของคนไม่กี่คน และก็เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นมาอย่างมากมาย ผมเรียนเพียงแค่นี้ครับว่า ขอให้เป็นการวินิจฉัยของที่ประชุมแห่งนี้ว่า จะแต่งตั้งกรรมการซึ่งมาจากสมาชิกสภาเทศบาล ก็มีอยู่ ๒ คณะ ที่จริงผมไม่อยากให้กำหนดคณะละหนึ่งคน ผมว่าน้อยไป ไม่ควรที่จะกำหนด แต่ระเบียบเป็นแบบนี้ จริงแล้วน่าจะ ๕-๖ คน เพราะท่านมีความรู้ในการพิจารณาว่าจะสมควรหรือไม่สมควรประการใด ผมใช้เวลาในการชี้แจงมานานพอสมควร ขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่าน ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายหรือไม่
เชิญ นายสมบุรณ์ คุรุภากรณ์

นายสมบุรณ์ คุรุภากรณ์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์ คุรุภากรณ์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ในญัตตินี้ผมก็ได้รับฟังการอภิปรายจากสมาชิกสภา ๒ ท่าน และทางผู้บริหารได้ชี้แจง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมจะพูดอยู่แล้ว ผมอยากจะใช้เวลาสั้นๆ เพื่อไม่ให้เสียเวลา โดยที่จะตอกย้ำในบางประเด็นที่คิดว่าเป็นข้อห่วงใยของผม ญัตตินี้ผมก็มีความเห็นด้วยในบางเรื่อง เรื่องแรกคือ ถ้าหากว่าเรามีจุดที่ไม่สามารถที่จะขับไล่หรือย้ายเขาออกได้ เราก็ใช้โอกาสนี้ในการที่จะจัด

ระเบียบให้ถูกต้อง ให้มีความปลอดภัยต่อการเดินเท้า การใช้รถใช้ถนน ณ บริเวณนั้น เรื่องที่สองที่เห็นด้วย ผมดูในเหตุผลที่ทางฝ่ายบริหารแจ้งมา ก็เหมือนหนึ่งว่า ไม่ได้ว่าจะจัดระเบียบ ที่ไหนมีก็จะช่วยไปหมด คือ เน้นว่าหน้าโรงเรียนของเทศบาลและโรงเรียนเอกชน ในนี้ใช้ว่า โดยเฉพาะ ผมเชื่อเหลือเกินว่า ไม่ได้จะอนุญาต ให้ใครมาขอผ่อนผันในที่ใดๆ ได้โดยง่าย แต่สิ่งที่ผมห่วงใยมากที่สุดคือ ความคิดอ่านของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกล่าวอ้างว่าความยากจนเป็นเหตุให้คนต้องไปขายของบนทางเท้า บนถนน ผมไม่เชื่อว่า คนยากจนจะมีความคิดแบบนั้น ผมคิดว่า เราต้องดูว่าความยากจนกับคนที่เห็นแก่ตัวและคนที่ไม่เคารพ ระเบียบกฎหมาย เราต้องแยกออกจากกัน ผมเลยอยากจะขอฝากถึงฝ่ายบริหารว่า การที่จะอ้างความยากจน อย่างเดียวและก็จะมาบุกรุกที่ทางเท้า ที่ถนน เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง เราควรพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่า ถ้าเรา จะให้เขา เขายากจนจริงหรือไม่ ถ้าเราจะหาที่ใหม่ให้เขาอยู่ นี่ก็เป็นอีกกรณีหนึ่ง และก็จะเข้ากับหลักเกณฑ์ที่ เราจะจัดพื้นที่ให้เขา แต่ไม่ได้หมายความว่า มาแจ้งต่อฝ่ายบริหารว่าผมยากจน ผมมีสิทธิที่จะขายของบน ทางเท้า ผมขอเรียนว่า พื้นที่ทางเท้า พื้นที่ถนน คนเขาสนใจเนื่องจากว่าเป็นจุดที่เข้าถึงง่าย คนที่มาซื้อของ แค่อวดรถรถถนน ก็สามารถซื้อของได้ คนขายก็ตั้งใจได้ขาย อีกอย่างหนึ่ง การที่มีผู้บุกรุกมาขายบนทางเท้า นอกจากได้ที่ดีแล้ว เข้าถึงง่าย ขายง่าย เขาก็ไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการเช่าที่เช่าตึก หรือไปหาที่ส่วนตัวมาเป็น ที่ค้าขาย อันนี้ก็เป็นข้อประโยชน์ที่คนชอบบุกรุกในที่สาธารณะ อีกอันหนึ่งที่ผมไม่เห็นด้วยคือ เรื่องของการ ที่เราจะมีคณะกรรมการชุดนี้เกิดขึ้นมาสองคณะ เมื่อข่าวทราบออกไปผมคิดว่า น่าจะมีผู้ค้ารายย่อยที่ใหม่ ที่ทราบข่าวก็จะต้องมาปรากฏตัวขอ ซึ่งตอนนั้นผมก็ไม่แน่ใจว่าท่านจะจัดการได้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่ผ่านมาช่วง ๒ - ๓ ปีที่ผู้บริหารคนใหม่เข้ามา นายกิตติภูมิ นามวงศ์ นายกเทศมนตรี ขอเอ่ยนามครับ ท่านสมเกียรติฯ ท่านคงยอมรับว่ามีผู้บุกรุกใหม่ๆ เกิดขึ้นบริเวณหน้าตลาดหลักเมือง เมื่อก่อนไม่มีใครมาขาย บนทางเท้า แต่เดี๋ยวนี้เยอะแยะและไม่สามารถจัดการได้ เพราะฉะนั้นผมถึงมีความห่วงใยว่า ถ้าเกิดมี คณะกรรมการที่เป็นรูปแบบอย่างนี้ขึ้นมา ผมคิดว่าที่เกิดขึ้นใหม่ๆ เรายังจัดการไม่ได้ และยังมีชุดใหม่ๆ ที่รับทราบข่าวว่าจะมีการจัดที่ให้ขาย ก็จะต้องเกิดขึ้นอีกมากมาย เพราะฉะนั้นผมจึงมีความห่วงใย อีกอันหนึ่งก็คือ ผมก็ไม่แน่ใจว่าชุดนี้จะผ่านหรือไม่ผ่านอย่างไร ถ้าผ่านจะนำไปสู่การจัดพื้นที่ ผมก็อยาก จะให้ผู้เกี่ยวข้องโดยเฉพาะฝ่ายบริหารได้มีการชี้แจงให้ผู้ได้รับการผ่อนผันทราบว่า การค้าขายในครั้งนี้เป็น การค้าขายเพียงชั่วคราว เป็นการผ่อนผัน เพราะฉะนั้นอย่าให้เขามีความรู้สึกว่า ที่ ณ จุดนี้ เป็นที่ของตัวเอง เนื่องจากว่าค้าขายมายาวนานเหมือนเป็นของตัวเอง อาจจะทำให้หลงหลักปักฐานทำเสาท่าหลังทำอะไร แน่นหนาจนในที่สุด ถ้าเราจะขอคืนพื้นที่ด้วยความจำเป็นก็กลายเป็นว่า เป็นปัญหาของมวลชนไป อันนี้ก็ขอ ฝากไว้ล่วงหน้า ถ้าหากได้มีการผ่านชุดนี้ไป เนื่องจากว่าพื้นที่ที่จัดการให้กับผู้ค้ามีจำกัด แต่ผู้ค้ามีทั้งคนเดิม และคนใหม่ ทำให้มีมากกว่า เพราะฉะนั้นอยากให้ท่านพิจารณาด้วยความเป็นธรรม เอาคนที่ยากจนจริงๆ คนที่มีความจำเป็นได้ก่อน และอยากให้ท่านอย่าได้มีเรื่องครหาเรื่องเงินทองจ่ายแบบมีบิล หรือไม่มีบิล ซึ่งผม เคยได้ยินมามากพอสมควร ปัญหาเก่าๆ ของฝ่ายบริหารก็มีเยอะนะครับ ก็อย่าให้มีเพิ่มเติมขึ้นมา ขอฝากข้อ ห่วงใยไว้ผ่านท่านประธานสภาไปยังฝ่ายบริหารด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายหรือไม่
เชิญ นายบริบูรณ์ บุญอยู่

นายบริบูรณ์ บุญอยู่ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ
กระผม นายบริบูรณ์ บุญอยู่ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ขณะนี้เรากำลังพิจารณาญัตติที่ทางฝ่าย
บริหารเสนอเข้ามาขอให้สภาแห่งนี้พิจารณาคัดเลือกตัวแทนไปเป็นคณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผันและเป็น
ตัวแทนจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า ซึ่งญัตตินี้เป็นญัตติที่เกี่ยวข้องกับกิจการ

สภา ผมนั่งฟังทั้งเพื่อนสมาชิก ท่านสันติฯ เห็นควร และท่านนายแพทย์วัฒนาฯ ที่ไม่เห็นด้วย ในขณะที่ผมมีข้อสงสัยทางท่านฝ่ายบริหารก็ได้ลุกขึ้นชี้แจง ผมอยากจะขอทำความเข้าใจ ขอให้ท่านได้อธิบายคำว่า พื้นที่สาธารณะ ที่จะได้รับการผ่อนผัน หมายถึงที่ว่างเปล่าที่สาธารณะ หมายถึงทั้งทางเท้าสาธารณะที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของทางเทศบาล และหมายถึงพื้นที่ผิวการจราจร ถนนซึ่งเป็นทางสาธารณะที่อยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานจราจร ในขณะที่ผมกำลังศึกษา พรบ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ ที่ท่านนายแพทย์วัฒนาฯ ได้นำมาอภิปรายต่อสภา ในมาตรา ๒๐ วรรคท้ายได้ระบุว่า...เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศผ่อนผันให้กระทำได้ในระหว่างวัน เวลาที่กำหนดด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร อันนี้หมายถึงบริเวณทางสาธารณะที่เป็นบริเวณผิวการจราจร ยกตัวอย่างเช่น กาดกองต้า และถนนวัฒนธรรม ซึ่งผมเห็นว่า การที่ฝ่ายบริหารลุกขึ้นมาชี้แจงว่า เป็นการกระทำโดยไม่ได้บังคับใช้กฎหมายให้ถูกต้อง ไม่ได้ไปกระทำการใช้อำนาจหน้าที่ให้ครบถ้วน กล่าวคือ ไปขออนุญาตไปขอความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานจราจร และก็ทำการประกาศผ่อนผันให้ใช้ทุกเย็นวันศุกร์ซึ่งหมายถึงถนนวัฒนธรรม และให้ใช้ทุกเย็นวันเสาร์อาทิตย์ ซึ่งหมายถึงกาดกองต้า ผมคิดว่าทางฝ่ายบริหารน่าจะดำเนินการให้ถูกต้องเสีย ไม่น่าจะชี้แจงว่าเป็นการอะลุ่มอะล่วยกัน มีผู้ได้ประโยชน์ มีผลประโยชน์ทางการค้าการขาย อันนั้นเป็นสิ่งที่ปรากฏชัดอยู่แล้วว่า ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่งเสริมการค้า แต่ไม่ได้หมายความว่า ถ้ามีประโยชน์ทางการค้า ส่งเสริมการท่องเที่ยวแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะปล่อยปละละเลยไม่ต้องกระทำการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ตาม พรบ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ ได้ ขอฝากให้ท่านไปดำเนินการด้วย และต่อเนื่องกันมา ถ้าท่านคิดว่าการกระทำตามพรบ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ จะเป็นการจับจี้ทำกันเพียงเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบไม่กี่ฝ่าย ดูเสมือนจะเป็นการไม่ให้เกียรติสภาแห่งนี้ว่าไม่ได้มีตัวแทนเข้าไปร่วมเป็นคณะกรรมการ ซึ่งก็หมายถึงที่มาของญัตติในวันนี้ ก็คือฝ่ายบริหารขอให้สภาเทศบาลคัดเลือกตัวแทนไปร่วมเป็นคณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน และคณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า ซึ่งตรงนี้ผมอ่านจากระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดระเบียบสินค้าในที่สาธารณะ พ.ศ.๒๕๔๖ ก็ชัดเจนอยู่แล้วว่า ถึงแม้จะใช้อำนาจหน้าที่ตาม พรบ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ อนุญาตให้ใครเข้าไปทำการค้าขายบนผิวการจราจรได้อยู่แล้ว แต่สาเหตุที่ต้องมีระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดระเบียบสินค้าในที่สาธารณะ พ.ศ.๒๕๔๖ ก็ชัดเจนว่า เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๖ เรื่อง การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนพิจารณาทั้ง พรบ. แล้วก็เห็นว่า มีเจตนาที่จะให้เกิดการลงทะเบียน การคัดเลือก การได้สิทธิของผู้จำหน่าย เพราะระบุไว้ว่า ถ้ามีคณะกรรมการทั้งสองคณะนี้แล้ว และดำเนินการพิจารณาผ่อนผันคัดเลือกแล้วก็ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องออกหนังสือรับรองการจัดจำหน่ายสินค้าด้วย ส่วนจะเอาหนังสือรับรองการจัดจำหน่ายสินค้าในพื้นที่ผ่อนผันไปใช้ประโยชน์อะไรนั้น ก็เป็นเรื่องส่วนบุคคล ก็ไม่ก้าวล่วงไป แต่ผมอยากจะเรียนถามแนวทางของทางฝ่ายบริหาร เพราะว่าเมื่อพิจารณาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ประกอบกับสิ่งที่ได้รับฟังจากทางฝ่ายบริหารซึ่งก็ได้ชี้แจงให้ฟังว่า ได้มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาพ่อค้าแม่ค้าทั้งทางเท้า ทั้งถนนสาธารณะแล้ว ซึ่งก็ไม่ได้ทำแต่เพียงฝ่ายเดียว ได้ร่วมกันเป็นองค์คณะในการดำเนินการแก้ไขปัญหา ก็ประกอบไปด้วยทั้งเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเอง เทศกิจ ฝ่ายบริหาร สาธารณสุข หรือตัวแทนจากตำรวจ ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการจราจร ในสภาวะปัจจุบัน คืบความสุขให้กับประชาชนเรื่องใดๆ ทางเจ้าหน้าที่ทหารก็มาช่วยเร่งรัดดำเนินการตรวจสอบให้เป็นไปด้วยความถูกต้องรวดเร็ว ผมอ่านข้อ ๗ คณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน ประกอบด้วย ใน (๑) (๓) (๔) และข้อ ๙ คณะกรรมการจัดระเบียบการจัดจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า (๑) (๓) (๔) (๕) ก็แทบจะครบองค์ประกอบของผู้ร่วม

ดำเนินการซึ่งทางฝ่ายบริหารก็ได้ใช้แนวทางร่วมคิดร่วมทำร่วมพัฒนาอยู่แล้ว และจนถึงขณะนี้ผมก็เห็นว่า ท่านก็ได้ดำเนินการในการแก้ไขปัญหาในระดับหนึ่งแล้ว ยุติที่ท่านนำเข้าสู่สภาในวันนี้ เจตนาที่จะให้เกียรติ สภาแห่งนี้ เจตนาที่จะให้สมาชิกสภาแห่งนี้ได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วม ผมจึงอยากจะขอทราบแนวทางในการ แก้ไขปัญหา หลังจากที่มีคณะกรรมการ ซึ่งอย่าลืมนะครับ ต่างกันตรง (๒) เท่านั้น คณะกรรมการข้อ ๗ และคณะกรรมการ ข้อ ๙ กับคณะกรรมการที่ทางฝ่ายบริหารได้ดำเนินการตั้งขอความร่วมมือและดำเนินการ แก้ไขมา ต่างกันแค่ (๒) เท่านั้น คือ มีตัวแทนของสมาชิกสภาเทศบาลนครลำปางแห่งนี้เข้าร่วมเป็น คณะกรรมการ ดังนั้น ถ้าได้รับฟังแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่จะขอให้ฝ่ายบริหารได้ชี้แจง ลงลึกลงไป ในรายละเอียดอีกหน่อยได้หรือไม่ ที่ท่านได้กรุณาได้ชี้แจงเป็นตัวอย่างเมื่อสักครู่ ว่า ถนนบางสายก็จะอนุญาต ถนนบางสายก็ไม่อนุญาต พื้นที่ตรงนั้นจะจัดระเบียบอย่างไร จะย้ายใครออกไป ขอความกรุณาท่านอธิบาย ให้ทราบถึงแนวทาง ผมไม่ได้กังวลว่าจะให้กำหนดไปเลยว่า นี่คือ ข้อกำหนดของคณะกรรมการที่จะเกิดขึ้น แต่ผมอยากจะให้เพื่อนสมาชิกได้สบายใจ ได้ทราบว่าแนวทางเป็นอย่างนี้ เพื่อจะมีใครเห็นด้วย อาสาเข้าไป เป็นคณะกรรมการร่วมด้วยเลย ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายหรือไม่ เชิญ นายสมหมาย พงษ์ไพบูลย์

นายสมหมาย พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายสมหมาย พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ผมก็ได้ฟังเพื่อนสมาชิกหลายๆ ท่าน มีการแสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน ผมขออนุญาตให้เจ้าหน้าที่คลิกไปที่ พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หมวดที่ ๙ มาตรา ๔๑ ไม่ทราบว่ารายละเอียดจะทับซ้อนคณะกรรมการชุดนี้หรือไม่ ผมดูแล้วว่าอำนาจหน้าที่ ของฝ่ายบริหารมีครบหมดเลยครับ จะให้ขายหรือไม่ จะอนุญาตหรือไม่ เป็นอำนาจหน้าที่ของท่านนายกฯ อยู่แล้ว ขออนุญาตอ่านนะครับท่านประธาน **หมวด ๙ การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ มาตรา ๔๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะ เพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไปห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้า ในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖** ถ้าเจ้าหน้าที่มีใบอนุญาตแล้วก็ให้ขายได้อยู่แล้ว เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารเลย แล้วเราจะตั้งคณะกรรมการชุดนี้ ทำไม่ครับ ผมกลัวเกิดความแตกแยกด้วยซ้ำ ความคิดเห็นคนละอย่าง แม้กระทั่งยุตินี้ยังมีความเห็น แตกต่างทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ความจริงในอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารมีอยู่แล้ว เราใช้เลยก็ได้ ขอให้ ปฏิบัติจริงแค่นั้นเอง ทำให้ตรงตามกฎหมายจริงๆเท่านั้น อย่างเช่น ผมอภิปรายครั้งที่แล้วเรื่องตลาดสนามบิน ตลาดแห่งนี้สร้างถูกต้องตามระเบียบของสาธารณสุขหรือไม่ ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ผมก็ไม่ทราบ แต่ การจัดระเบียบตรงนั้นสมควรที่จะใช้อำนาจหน้าที่ตรงนั้นไปบริหารจัดการได้ ผมได้แจ้งไปเมื่อสามเดือนที่แล้ว ก็ยังไม่เห็นมีการเปลี่ยนแปลงอะไร จอตรงกลางถนนหนทาง พ่อค้าแม่ค้าที่ตั้งกันเกะกะ ตลาดที่ถูกต้องตาม กฎหมาย มีบ่อบำบัด มีใบอนุญาตตามกฎหมาย ไม่มีพ่อค้าแม่ค้าไปขาย ไม่ควรสนับสนุนส่งเสริมเขา ตรงนั้น เป็นทางกลับรถด้วย ผ่านจากไฟแดงมาก็ต้องใช้ความเร็ว เพราะรถด้านข้างบีบแตรไล่ แต่กลับมีรถจอดขวาง หน้าตลาดสนามบิน และอีกแห่งหนึ่งที่ผมอภิปรายครั้งที่แล้ว ผมก็อยากจะถามฝ่ายบริหารว่ามีเหตุผลอะไร ข้างสะพานออเร็นจ์ ที่มีร้านอาหารแห่งหนึ่งไปสร้างที่นั่นถูกย้ายไปในแม่น้ำวัง สองสามเดือนแล้วนะครับ ยังไม่มีการแก้ไข สร้างไว้ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ งานลอยกระทง ก็คงเป็นนโยบายส่งเสริมการมี รายได้ของประชาชนทั่วไป แต่ว่าถึงขณะนี้แล้วก็ยังไม่มีการรื้อถอน ก็ยังสร้างอยู่อย่างนั้น ชาวบ้านมาถามผม ครับ เขาก็รู้แล้วว่าไม่ถูกต้อง ผมก็ไม่มีคำตอบครับ ทางเส้นนั้นผมผ่านตลอด ชาวบ้านก็ถามผมว่า ทำไม

ตั้งอย่างนี้ แลดูไม่สวยงามเลย เทศบาลไปบุตหัวนอนอย่างดีเลย มีโต๊ะอาหารตั้งเต็มหมด และยังสร้างยื่นเข้าไปในแม่น้ำวังอีก ผมก็นึกว่ามีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขไปแล้ว นี่ก็เปรียบเทียบคุณะครับว่าประสิทธิภาพของฝ่ายบริหารเป็นอย่างไร ความจริงเราก็อยากจะแสดงความคิดเห็นเพื่อมีการปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่ดี แต่นี่กลับไม่มีอะไรเลย ตลาดพระบาทก็เหมือนเดิม แม้กระทั่งการใช้อำนาจสั่งรื้อถอนแค่นี้ก็ยังทำไม่ได้ และจะมาจัดตั้งคณะกรรมการผ่อนผันขายสินค้าอีก ถ้ามองผิวเผินในญัตตินี้ สมมติว่าญัตตินี้ไม่ผ่านไป จะมีใครไปยื่นหนังสือที่ศาลากลางให้ยุบสภาอีกหรือไม่ พ่อค้าแม่ค้าไม่ได้ขายก็เพราะสภาพไม่ผ่านญัตตินี้ให้ มีบทเรียนมาแล้วครับ ทั้งๆ ที่รู้ญัตตินี้มีก็สามารถทำได้ ไม่มีก็สามารถทำได้ เป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารอยู่แล้ว แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ไม่รู้ว่าทางเพื่อนๆ สมาชิกสรุปกันอย่างไร แต่ผมก็ฝากฝ่ายบริหารขอให้ทำงานแบบถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย ไม่ต้องมีที่รัก มักที่ชัง ปล่อยปละละเลย ไม่ถูกก็ปล่อยให้อยู่ถึงสี่ห้าเดือน เรื่องแม่ค้าในตลาดก็เหมือนกัน ท่านประธานลองไปดูช่วงเวลาประมาณหนึ่งทุ่ม รถแทบจะวิ่งไม่ได้ พ่อค้าแม่ค้าขายผักอยู่เต็มไปหมด ถ้าคณะกรรมการชุดนี้เข้าไป ขอฝากด้วยนะครับ อาทิตย์ที่แล้วผมเข้าไปเห็นทะเบียนรถต่างจังหวัด รถไปไม่ได้ครับต้องจอด เขาเลยจอดอยู่ตรงนั้น อ้างว่าไปไม่ได้ แต่เขาก็ลงรถมาถามเส้นทางความจริงไปไม่ได้เพราะรถพ่อค้าแม่ค้าจอดเต็มไปหมด แต่ผมก็ว่าอยู่ในอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารที่ทำได้ และกรณีอย่างนี้ สมาชิกสภาหนึ่งท่านเข้าไปพิจารณาพ่อค้าแม่ค้า คณะกรรมการมีกี่คน ถ้าฝ่ายบริหารเสนอว่าตรงนี้เป็นที่ผ่อนผัน ยกตัวอย่างหน้าตลาดออมสิน คณะกรรมการชุดนี้มีมติว่าจะขอให้ผ่อนผันตรงนี้ และสมาชิกสภามีแค่คนเดียวไม่เห็นด้วย จะมีประโยชน์หรือไม่ครับท่านประธาน ประชาธิปไตยใช้เสียงส่วนใหญ่เป็นที่ตั้ง ผมก็เป็นห่วงตรงนี้ ผมก็แสดงความคิดเห็นเท่านั้น ขอบขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายหรือไม่ เชิญ นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ

นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ท่านประธานครับ เราได้ทราบความจริงจากการเปิดเผยของฝ่ายบริหารที่พูดเมื่อสักครู่ มีสามประการด้วยกัน ความจริงว่า ประการที่ ๑ มีคณะกรรมการระดับจังหวัดทำอยู่แล้ว ในเรื่องที่ว่า ไม่มีที่ค้าขาย ทั้งจังหวัดทั้งทหารตำรวจ และรวมทั้งเทศบาล ประการที่ ๒ แสดงถึงความไม่มีประสิทธิภาพของเทศบาลของฝ่ายบริหารในการบริหารจัดการในเรื่องเหล่านี้ ไม่เห็นท่านบอกเลยว่าท่านได้ทำเต็มที่หรือยัง ได้ดำเนินการอะไรไปบ้าง ไม่มีข้อมูลประกอบเหตุผลเลยแม้แต่ตัวอักษรเดียว มีการทวิจยหรือไม่ มีผลกระทบอะไรเกิดขึ้นหรือไม่ อย่างที่ผมได้อภิปรายในช่วงแรก ไม่มีครับ นี่คือการไร้ประสิทธิภาพ ไม่เอาจริงเอาจริงในเรื่องที่ควรจะทำจริงเอาจริง เคยมีการประกาศขอความร่วมมือหรือไม่ หรือตั้งธงเลยว่าขอให้ปีหน้าเป็นปีแห่งความเป็นระเบียบเรียบร้อยตาม พรบ. รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ให้ประชาชนได้มีเวลาตั้งตัว จัดชุดปฏิบัติการเดินเท้าออกไปพูดคุยกับเขา เคยทำหรือไม่ เคยคุยกับสถานเอกชนที่มีที่ทางว่างเปล่า หรือจัดการตลาดเอกชนหรือไม่ ว่า ต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง เขาเสียภาษีให้เทศบาลนะครับ สถานประกอบการทุกแห่งถ้ามีเรื่องเดือดร้อนเล็กๆ น้อยๆ ควรจะช่วย แต่สิ่งที่สำคัญก็คือ ต้องยื่นมือออกไปหาเขาซะก่อน ท่านเคยทำหรือไม่ผมไม่ทราบ นี่ก็คือสิ่งที่ทุกท่านได้ฟังจากปากของฝ่ายบริหารว่า ที่ท่านชี้แจงไปเมื่อสักครู่ว่าทำเต็มที่แล้ว แต่ผมไม่เคยได้รับทราบว่ามีมีการกระทำกันหรือเปล่า ประการที่ ๓ เป็นการให้เกียรติสภา แต่ผมกลับมองอีกด้านหนึ่งครับ กระจกหกด้านนั้นเป็นสารคดีทางโทรทัศน์ที่มีประโยชน์มาก แต่กระจกธรรมดามีสองด้าน ต้องมองด้านหน้าซึ่งสะท้อนตัวเรา ด้านหลังนั้นเป็นสีแห่งความมืด เราต้องไปดู ขอบคุณที่ให้เกียรติแก่ผม แต่เสนอญัตตินี้แฝงเลศนัยทำคะแนนเสียงมากกว่า เพื่อทำลายสภา จะได้เอาไปทำข่าวฟุ้งร้อง ร้องเรียนผู้ว่า หรือ

อะไรก็ตามแต่ เกิดมาแล้วหลายประการ หลายประเด็น ที่ผมคาดเดาเอา สามประการดังกล่าวก็แสดงแล้วว่า ก่อนที่จะให้เป็นกรรมการ ขอดูก่อนกรรมการเขาทำหน้าที่อะไร ถ้าสมควรเราก็คัดเลือกไปก็ไม่มีความหมาย การให้เกียรติสภาโดยอยากให้มีส่วนร่วมอยากให้อะไรในสิ่งที่เขาต้องการ อยากเท่านั้น แต่สิ่งที่เราควรจะรู้ ควรจะไปร่วมกิจกรรม ไม่เคย เพราะไม่อยากให้พวกเรารู้ ถามท่านสมาชิกหลายท่าน ท่านประธานก็ทราบ ไปพบปะราษฎร ไปแจกผ้าห่ม สมาชิกสภาไม่ทราบเลย มีประชุมหลายครั้ง หลายเรื่องราวที่ควรจะรู้ แต่ไม่รู้ นี่แสดงถึงอะไร ความจริงใจมีหรือไม่ ไม่มี ผมคงจะกราบเรียนท่านประธานมาแล้วว่า ฟังไม่ขึ้นและเชื่อไม่ได้ ขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายหรือไม่ เชิญ ร้อยเอกศักดิ์ชัย หงษ์ใจลี

ร้อยเอกศักดิ์ชัย หงษ์ใจลี สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม ร้อยเอกศักดิ์ชัย หงษ์ใจลี สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ผมได้รับฟังท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายใน ญัตตินี้ ท่านบริหารได้ตอบมาบางส่วน ผมอยากจะให้ข้อสังเกตไว้ว่า เทศบาลนครลำปางได้เคยออก เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง ว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๔๐ ก็ยังมีใช้อยู่ นะครับ ยังไม่ได้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอะไร ซึ่งในเทศบัญญัติของการจำหน่ายสินค้า พ.ศ.๒๕๔๐ ผมจะยก สาระสำคัญให้สภาได้รับทราบว่า ข้อ ๕ ของเทศบัญญัติเขียนไว้ว่า ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทาง สาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าหรือในที่หนึ่งใดเป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งคำจำกัดความของเทศบัญญัตินี้ไว้ว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่น หมายถึง นายกเทศมนตรีนครลำปาง ซึ่งพระราชบัญญัติตัวนี้ได้เขียนไว้แบบนี้ครับ และยังมีเขียนไว้อีกว่า ในข้อ ๑๔ ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าหรือเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ยื่นคำขอตามแบบ บางข้อจะโยงไปถึงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในข้อ ๑๑ วรรคท้ายเขียนไว้ว่า แบบคำร้องและหนังสือรับรองการจำหน่ายสินค้าให้เป็นไปตามที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนด ถ้าจะย้อนไปที่เทศบัญญัติ ปี ๒๕๔๐ ตามแบบของเทศบาลว่าได้ทำแบบ ได้ แก่แบบให้เข้ากับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ปี ๒๕๔๖ หรือยัง และในพระราชบัญญัติปี ๒๕๔๐ หน้าสุดท้าย ข้อ ๑๐ ข้อ ๔๒ ให้นายกเทศมนตรีนครลำปางผู้รักษาการตามระเบียบนี้ กระผมหยิบเทศบัญญัติตัวนี้ขึ้นมาให้ ทันสมัย ว่าใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ซึ่งไม่รู้ว่าเราจะใช้แบบเดิม หรือแบบของกระทรวงมหาดไทย และแก้ไขหรือยัง ผมก็ต้องถามท่านประธานสภาไปยังผู้บริหารว่าได้แก้ไขให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยหรือยัง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ปี ๒๕๔๖ ที่นำเสนอในที่ประชุมนี้ ผมยังติดใจนิดหนึ่งว่า ในการกำหนด คณะกรรมการพื้นที่ผ่อนผัน และคณะกรรมการจัดระเบียบสินค้า ไม่ได้กำหนดไว้ว่า คณะกรรมการชุดนี้อยู่ได้ กี่ปี กี่วาระ ผมถามผ่านประธานสภาว่า ผู้บริหารมีคำตอบอยู่ในใจหรือยังครับ และในระเบียบนี้ ข้อ ๙ (๔) ผู้แทนภาคประชาชน เช่น ผู้แทนประชาชนที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่ผ่อนผันและผู้แทนผู้จำหน่าย สินค้า และเมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนไม่น้อยกว่ากรรมการตาม (๑) (๒) และ (๓) ตามที่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเห็นสมควรเป็นกรรมการ สมมุติว่า ถ้าตั้งกรรมการชุดนี้ผ่อนผันถนนเส้นหนึ่งก็ให้ผู้ที่อยู่บริเวณที่ผ่อนผัน และผู้แทนผู้จำหน่ายสินค้าเข้ามาเป็นกรรมการชุดนี้ ก็ต้องเป็นตามสัดส่วน ถ้าวันดีคืนดีผู้บริหารหรือ คณะกรรมการชุดนี้จะผ่อนผันถนนอีกเส้นหนึ่ง จะทำอย่างไรกับกรรมการชุดนี้ครับ จะตั้งกรรมการชุดใหม่ ก็ไม่ได้แล้ว ผู้ที่อาศัยบริเวณที่ผ่อนผันถนนเส้นต่อไป ก็ไม่ได้เข้ามาเป็น และผู้ที่จำหน่ายถนนเส้นต่อไป และ คณะกรรมการชุดนี้มีความเห็นว่า น่าจะผ่อนผันถนนอีกเส้นหนึ่ง ตรงนี้ผมให้ข้อสังเกตไว้ นะครับ ขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิก ท่านใดอภิปรายหรือไม่
เชิญ ฝ่ายบริหาร

นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรี รักษาราชการ แทนนายกเทศมนตรีนครลำปาง กระผมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงในประเด็นคำถามของท่านบริบูรณ์ ที่ท่าน ได้ถามในประเด็นสำคัญว่า อยากจะให้ฝ่ายบริหารได้พูดถึงวิธีการปฏิบัติ ในกรณีที่สภาเทศบาลแห่งนี้อนุญาต ให้ส่งตัวแทนไปเป็นกรรมการร่วม ผมก็จะตอบได้ตามระเบียบนี้ว่า มีขั้นตอนอยู่ ๒ ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือ พิจารณาว่าจะกำหนดสถานที่แห่งใดเป็นที่ผ่อนผัน ซึ่งก็หมายความว่า จะให้หรือไม่ให้ก็แล้วแต่ความเห็นชอบ ของคณะกรรมการชุดนี้ ซึ่งคณะกรรมการชุดแรกจะประกอบด้วย นายกเทศมนตรีเป็นประธาน หรือท่าน อาจจะมีมอบหมายให้รองนายกคนใดคนหนึ่งก็ได้ ๒. สมาชิกที่สภาคัดเลือก ๑ ท่าน ๓. ผู้แทนราชการ ไม่ได้ กำหนดจำนวน แต่ในที่นี้น้อยอย่างน้อยฝ่ายตำรวจ ฝ่ายทหาร ฝ่ายจังหวัด น่าจะต้องตั้งอย่างน้อย ๓ ท่าน ถ้า สมมุติว่าตั้งผู้แทนส่วนราชการ ๓ ท่าน รวมกับ (๑) (๒) ก็จะเป็น ๕ ท่าน ใน (๔) ก็จะตั้งตัวแทนภาคประชาชน ไม่น้อยกว่า ๕ คนเช่นเดียวกัน และมีเงื่อนไขกำหนดว่า จะต้องเชิญประชาชนที่มีส่วนได้เสีย คือ มีทั้งส่วนได้ และทั้งส่วนเสีย เข้ามาเป็นกรรมการชุดนี้ด้วย เพื่อให้เขาได้วินิจฉัยว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ ถ้าเปรียบเทียบกับ ผลเสียแล้ว อันไหนมากกว่ากัน สมควรที่คณะกรรมการจะให้ความเห็นชอบหรือไม่ นั่นคือความหมายของข้อ ๗ เมื่อตั้งว่าจะกำหนดสถานที่ใดเป็นที่ผ่อนผันแล้ว ก็จะมาถึงข้อ ๙ คณะกรรมการจัดระเบียบว่าควรจะทำ อย่างไรถึงจะเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนทั่วไป และในขณะเดียวกันก็เป็นการอำนวยความสะดวก ความสะดวกให้กับประชาชนที่อยู่ในโครงการนี้ที่จะเข้าร่วมว่า เขาควรจะมีสิทธิแค่ไหน เพียงไร คงไม่ใช่ว่าจะมี สิทธิครอบครองเป็นเจ้าของเลย คงไม่ใช่ หรือสามารถที่จะมาขายของได้ทุกวันอย่างนี้คงไม่ใช่ ผมว่าจะอยู่ที่ คณะกรรมการข้อ ๙ ผมคงไม่สามารถตอบแทนได้ เพราะผมไม่ได้เป็นกรรมการชุดนี้ และคณะกรรมการชุดนี้ ก็ยังไม่เกิดขึ้น จากวิธีการปฏิบัติก็จะอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการชุดนี้เลย ซึ่งนั่นหมายความว่า คณะกรรมการทั้งสองชุดจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีตัวแทนของสภาเข้าไป คณะละ ๑ คน ถ้าไม่มีคณะกรรมการ สองชุดนี้ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เพราะจะทำให้ขาดองค์ประกอบของคณะกรรมการไป ก็จะกลายเป็นโมฆะไป อีกอย่างหนึ่งผมเรียนว่า ถ้าเราดูข้อ ๖ กระทรวงมหาดไทยกำหนดว่า ถ้าท้องถิ่นใดเห็นสมควรให้มีเขตผ่อนผัน ก็ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการคือ คณะกรรมการตามข้อ ๗ และข้อ ๙ ในเมื่อฝ่ายบริหารได้เสนอ ญัตติขอแต่งตั้งกรรมการแล้ว นั่นแสดงว่าฝ่ายบริหารของเทศบาลนครลำปางได้ดำเนินการตามข้อ ๖ แห่ง ระเบียบนี้แล้ว คือ ทำญัตติเสนอมาแล้ว ต่อไปก็จะเป็นหน้าที่ของสภาเทศบาลแห่งนี้ในการคัดเลือกชุดละ ๑ ท่าน เข้าไป ตัวนี้ผมขอเน้นว่าเป็นหน้าที่นะครับ ซึ่งผมว่าเป็นหน้าที่บังคับด้วยที่ท่านจะต้องดำเนินการ แล้วแต่ดุลพินิจของท่าน แต่ผมขอเรียนชี้แจงว่าในเมื่อกระทรวงมหาดไทยกำหนดขั้นตอนมาอย่างนี้ ก็จะต้อง ปฏิบัติตามระเบียบตัวนี้ ถ้าไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ก็ถือว่าละเลยต่ออำนาจหน้าที่ ในเมื่อผู้บริหารเสนอมาแล้ว ขอความกรุณาจากสภาว่า ขอคัดเลือกตัวแทนสักท่านเถอะ ท่านจะให้หรือไม่ให้ก็ตาม แต่ถ้าไม่มี คณะกรรมการชุดนี้เราก็มีหน้าที่จับอย่างเดียว อาจจะผ่อนผันได้เป็นบางครั้งบางคราว แต่ไม่ใช่เป็นการถาวร แต่จะผ่อนผันให้เป็นแบบมีระเบียบกฎเกณฑ์ที่แน่นอนชัดเจน จนประชาชนที่มาอยู่ในโครงการสามารถจะนำ สิทธิต่างๆเข้าไปเป็นหลักประกันเงินกู้อะไรต่างๆ ได้ ต้องผ่านคณะกรรมการชุดนี้ก่อน ในความเห็นของกระผมเอง ไม่ว่าจะด้วยอะไรก็ตาม ผมเห็นว่าการตั้งคณะกรรมการขึ้นมา มีประโยชน์ต่อท้องถิ่น แทนที่เราจะปล่อยให้ ปัญหาเกิดขึ้นอย่างนี้ไปเรื่อยๆ ทางผู้บริหารก็ว่าเสนอมาแล้ว ฝ่ายสภาไม่เห็นด้วย ทางฝ่ายสภาพิจารณา บอกว่า เป็นการเสนอที่ไม่มีสาระหรือไม่มีเหตุผลอันควร ก็จะไม่ให้อย่างนี้ ผมว่าเป็นความคิดที่แตกต่างกัน

ผมเองก็ขอความกรุณาจากสภาเทศบาลว่า ในเมื่อฝ่ายบริหารได้เสนอญัตติมาแล้วว่าขอให้สภาแห่งนี้ได้คัดเลือกและส่งไป ท่านจะไม่เห็นด้วยหรือว่าถ้าท่านเห็นด้วยท่านจะส่งท่านใดเข้าไปเป็นกรรมการ ก็ขอให้สภาได้วินิจฉัยด้วย ที่จริงแล้วสภาแห่งนี้มีสมาชิกผู้ที่มีความรู้ความสามารถมาก บางทีการคิดในสภาไม่เป็นรูปธรรมที่แน่นอน ท่านจะเอาอย่างไร ท่านต้องการเห็นท้องถิ่นท่านเป็นอย่างไร ท่านเป็นกรรมการสืบทอดและเราไปว่ากันที่นั่น ให้ก็ได้ ไม่ให้ก็ได้ ผมคิดว่าถึงท่านจะมีเสียงเดียวในคณะกรรมการชุดนี้ แต่เขาต้องฟังเสียงท่านเป็นสำคัญ เพราะท่านเป็นตัวแทนของประชาชน ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายหรือไม่
เชิญ นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ

นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ฟังคำอธิบายเมื่อสักครู่แล้ว ลมชักเย็นน้อยลง พูดได้อย่างไรว่าเป็นการบังคับ สภาต้องทำหน้าที่นี้ ข้อ ๖ ได้นิยามว่า ถ้าท้องถิ่นใดเห็นสมควร หมายความว่า ท้องถิ่นนี้ เทศบาลนครลำปางแห่งนี้โดยนายกิตติภูมิฯ นายกเทศมนตรี และคณะบริหารเห็นสมควรให้มีการผ่อนผัน ผมจึงเรียนท่านประธานว่าต้องดูก่อนว่าคณะกรรมการที่จะให้เกียรติพวกเราไปทำอะไร เอาความจริงมาพูดสิครับ มีการแข่งขันกันใช่หรือไม่ ถ้าตะคองแข่งขันสิทธิต่างไร ที่สาธารณชนนั้นแหละ ลำปางก็มี ไม่ใช่ไม่มี ขายหน้าเขื่อนใครจะไปขายเอาเงินมา เขาอ้างว่าเขาต้องจ่ายได้โต๊ะให้ใครก็ไม่ทราบ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ให้เขาได้ขายในที่สาธารณะ เพราะฉะนั้นถ้าฉันไม่ยอมขาย เธออยากขายเอาเงินมา นี่คือการแข่งขันในพื้นที่สาธารณะ คนที่เคยเป็นปลัดเทศบาลมายาวนานทำไมจะไม่รู้และอย่ามาพูดว่าเป็นหน้าที่ของสภา ท่านทำเถอะครับ ในเมื่อฝ่ายบริหารเห็นว่า เห็นสมควร คือมีนโยบายผ่อนผันแล้วเสนอเข้ามา ท่านต้องทำ ท่านทำผิด พูดอย่างไร ได้อย่างไร ถ้าท่านเสนอให้ตั้งกรรมการไปปล้นทรัพย์เขา และผมไม่พูดถึงเรื่องนี้ได้อย่างไร ต้องไปกระทำการที่เกิดประโยชน์ ยุติธรรม เท่าเทียมกัน ทุกคนได้รับประโยชน์ไม่ไปเบียดเบียนใคร ผมเรียนท่านประธานตั้งแต่ต้นแล้วว่า เขาได้ทำหน้าที่ดีหรือยัง ความจริงเขาทำได้อยู่แล้ว และมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่เขากำ แต่สมาชิกไม่อยากไปเอาเรื่อง ก็คงมีเท่านั้นแหละครับ ในสิ่งที่ผมจะกราบเรียนว่า การแข่งขันคือการให้เขาไป ไม่ได้มีข้อมูลเนื้อหาที่รับปากกับสภาเลยว่าทำไปแล้วมีมาตรการทำอย่างไร เหมือนผมจะทำโครงการกู้เงินธนาคาร หรือทำโครงการอะไรก็ได้ ต้องมีรายละเอียดของโครงการไว้ชัดเจนว่าเป้าหมายคืออะไร วัตถุประสงค์คืออะไร แผนการดำเนินงานเป็นอย่างไร และผลลัพธ์ที่ประสงค์มีตัวชี้วัดอะไร ข้อมูลจากการวิจัย จากการร้องเรียนมีแค่จำนวน ห้าพันรายไม่มีที่ค้าขาย ถ้าอย่างนี้น่าสนใจ ขายเป็นแล้วยังมีรายได้จากภาษีทางอ้อมเข้าเทศบาลอีก ทำไมสมาชิกจะไม่ยอม ใช่หรือไม่ แต่เป็นความไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ทำงานอย่างจริงจังต่างหาก ให้เกียรติสภา ขอขอบคุณที่ยังนึกถึงในเรื่องที่อยากให้นักถึงอยากให้อัย ป้าย ช่างทาสีที่ผมเคยเรียนว่ามีป้ายในครั้งก่อน ช่างทาสีเก่งมาก คงจะหมดเพียงเท่านั้นสำหรับเรื่องนี้ ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาส

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายอีกหรือไม่
ไม่มีนะครับ เราใช้เวลามาพอสมควรเกี่ยวกับการเสนอญัตติให้สภาเทศบาลนครลำปางพิจารณาคัดเลือกสมาชิกสภาเทศบาลนครลำปางเพื่อแต่งตั้งเป็น คณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน และเป็นคณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า ซึ่งเป็นญัตติที่เกี่ยวกับกิจการสภา ผมก็จะดำเนินการตามนี้ มีสมาชิกฯ ท่านใดจะเสนอชื่อบุคคล เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน ชุดแรก
เชิญ นายสมบุญ คุรุภากรณ์

นายสมบุรณ์ คุรุภากรณ์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์ คุรุภากรณ์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ผมขอเสนอสมาชิกสภาผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับการเข้าไปเป็นกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน ผมขอเสนอ นายสุบิน ชุ่มตา

นายกิตติ จิวะสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง ขอผู้รับรอง มีผู้รับรองถูกต้อง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดเสนอเป็นบุคคลอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มี ที่ประชุมมีมติให้ นายสุบิน ชุ่มตา เป็น คณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน ต่อไป คณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า มีสมาชิกท่านใดเสนอ เชิญ พันตรีวิชานนท์ แดงสร้อย

พันตรีวิชานนท์ แดงสร้อย สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตรีวิชานนท์ แดงสร้อย สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ผมขอเสนอ นางสาวอมลยา เจนตวนิชย์ เป็น คณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า

นายกิตติ จิวะสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง ขอผู้รับรอง มีผู้รับรองถูกต้อง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดเสนอเป็นบุคคลอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มี ที่ประชุมมีมติให้ นางสาวอมลยา เจนตวนิชย์ เป็น คณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า

มติที่ประชุม มีมติเป็นเอกฉันท์เลือกสมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง

๑. นายสุบิน ชุ่มตา เป็นคณะกรรมการกำหนดพื้นที่ผ่อนผัน และ
๒. นางสาวอมลยา เจนตวนิชย์ เป็นคณะกรรมการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าและคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

นายกิตติ จิวะสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง ในระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ จะมี สมาชิกสภาฯ ท่านใดจะเสนอเรื่องอื่นๆ หรือไม่ เชิญ นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ

นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ในวาระเรื่องอื่นๆ เป็นวาระที่สำคัญ และผมอยากกราบเรียนท่านประธานคือ ในการประชุมขององค์กรใดก็ตาม เรื่องที่ สืบเนื่องจากการประชุมครั้งก่อน ถือเป็นวาระเรื่องที่สำคัญที่ควรจะนำแจ้งในที่ประชุมนั้นๆ ได้ทราบ เพราะ เป็นการติดตามงาน เพราะฉะนั้น ผมขออนุญาตเจ้าหน้าที่แจกเอกสารให้ด้วยครับ ผมได้สรุปเรื่องจากการ ประชุมครั้งก่อนที่สืบเนื่อง ซึ่งสมควรที่ตัวกระผมเองและเพื่อนสมาชิกในที่ประชุมสภาแห่งนี้ควรจะได้ รับทราบ ผมขอเรียนท่านประธานว่า ผมทำหน้าที่ด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ในการติดตามและตรวจสอบการ ทำงานของฝ่ายบริหาร ดังที่ผมจะแจ้งให้ที่ประชุมสภาได้ทราบดังต่อไปนี้ จากรายงานการประชุมสภา สมัย ประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๐.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๒.๐๐ น. มี เรื่องที่จะต้องติดตามหลายเรื่อง จึงใคร่ขอให้ท่านรองนายกเทศมนตรี สมเกียรติ อัญญา ทอบหรือชี้แจง ให้ที่ประชุมสภานี้ทราบด้วย ในทุกเรื่องต่อไปนี้

๑. เรื่องการประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ในเขตเทศบาลนครลำปาง พ.ศ.๒๕๕๘ ที่สภาฯ ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้วนั้น

๑.๑ ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่เท่าใด ควรแจ้งให้ทราบในสภาด้วย

๑.๒ ได้มีการทำป้ายแถลงข้อความจริงทั้งหมด เรื่องลดหย่อนภาษีไปติดตั้งไว้หน้าเคาน์เตอร์รับ
เสียภาษีที่กองคลังหรือไม่ ขอความกรุณานำภาพถ่ายป้ายครั้งก่อนมาแสดงให้ที่ประชุมดูด้วยว่า
เขียนไว้อย่างไร

๑.๓ กองคลังได้ดำเนินการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่อย่างไร ในอัตราใด ในช่วงเวลาก่อนและหลัง
ประกาศใช้เทศบัญญัติฉบับดังกล่าว

๒. หน้า ๒๔ บรรทัดที่ ๑๔-๑๕-๑๖ นับจากบนลงล่าง ข้อความวรรคท้าย “โดยทั่วไปจะถือว่าต้อง
ลดหย่อนในส่วนที่น้อยที่สุด” นั้น อ้างอิงหลักปฏิบัติกฎหมายใด และจะขัดกับหลักการที่ปรากฏในบันทึก
หลักการ หน้าที ๖ หรือไม่

๓. ขอทราบผลการดำเนินการสร้างร่วมของโรงเรียนเทศบาล ๑ และโรงเรียนเทศบาล ๗ ตาม
งบประมาณที่ผ่านสภา และสภาได้เห็นชอบให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงค่าชี้แจงไปแล้ว

๔. หน้า ๒๖ คำอภิปรายของ สท.ปริบูรณ์ บุญอยู่ “เรื่องกองขยะและการจัดการสุขาภิบาลที่ตลาด
อาหารหน้าสถานีรถไฟนครลำปาง” ได้ดำเนินการอะไร อย่างไรบ้าง

๕. หน้า ๒๗ คำอภิปรายของ สท.นพดล ผดุงพงษ์ “เรื่องแนวทางของเทศบาลกับปัญหาหมอกควัน”
นั้น เป็นอย่างไร

๖. หน้า ๒๘-๒๙ คำอภิปรายของ สท.สมหมาย พงษ์ไพบูลย์

๖.๑ เรื่องร้านอาหารไปก่อสร้างรुक้าแม่ น้ำวัง ช่วงแหวสะพานออเร็นจ์ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน
๒๕๕๗ ได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง

๖.๒ จากหน้า ๒๙ งานรถไฟถมที่เทศบาลจัดร่วมกับทางจังหวัดนั้น สรุปผลเป็นอย่างไร มี
รายได้- รายจ่าย จากการให้ใช้พื้นที่ตั้งวางขายสินค้า เป็นจำนวนเงินเท่าใด

ขอขอบคุณ

(นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ)

ผมหวังว่าจะได้รับคำตอบวันนี้ในห้องประชุมสภาแห่งนี้ เพราะผมไม่สามารถติดตามการทำงานของฝ่ายบริหาร
ได้โดยวิธีอื่นแล้ว กระทั่งถามก็ไม่ได้รับการตอบ จะไปแอบซักถามใครก็คงไม่เหมาะสม เสียมารยาท ก็เอาจาก
การรายงานการประชุมครั้งก่อนนี้แหละครับ ที่เราได้ปรึกษาหารือกัน เรามาถามกันมาชี้แจง มาตอบกันเพื่อ
ผลประโยชน์ของท้องถิ่นนั้นแหละครับ ผมจะรอคำตอบครับ ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายหรือไม่
เชิญ นายสมหมาย พงษ์ไพบูลย์

นายสมหมาย พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพ กระผม นายสมหมาย พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ต้องขออนุญาตลุกขึ้นถาม
ต่อเนื่องกับท่านหมอวัฒนา จากการที่ทางฝ่ายบริหารขอเสนอญัตติขออนุมัติกันเงินงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติมของสำนักการช่าง กับแผนงานเคหะและชุมชน งานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล งบลงทุน ค่า
ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ค่าก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภค ค่าก่อสร้างบ่อฝังกลบขยะมูลฝอย งบประมาณ ๓ ล้าน
ที่กันเงินไว้ ก็อยากจะทราบว่าดำเนินการไปถึงไหนแล้ว นี่ก็ใกล้ถึงปีงบประมาณใหม่แล้ว และบ่อขยะในเขต
เทศบาลของเรานับวันก็จะลดเวลาการเติมการกำจัดนับถอยหลังลงไปทุกที หลายๆ ที่ก็มีปัญหาเรื่องขยะ ผมก็
เป็นห่วงว่าทางเทศบาลของเราจะมีปัญหากับเรื่องขยะตรงนี้ และใกล้จะหมดปีงบประมาณนี้แล้ว ผมก็
อยากจะทราบว่าเงิน ๓ ล้านนี้นำไปทำอะไรบ้าง ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง เชิญ ฝ่ายบริหาร

นายสมเกียรติ อัญชญา รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกสภาฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายสมเกียรติ อัญชญา รองนายกเทศมนตรีรักษา ราชการแทนนายกเทศมนตรีนครลำปาง ตามข้อซักถามของท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติทั้ง ๒ ท่าน กระผม ขอขอบพระคุณนะครับที่ท่านได้กรุณาให้ความสนใจในการบริหารงานของผู้บริหาร แต่เนื่องจากคำถามของท่านสมาชิกทั้ง ๒ ท่านเป็นคำถามที่กระผมมีความจำเป็นจะต้องไปสอบถามข้อมูลรายละเอียด เพราะเป็นเรื่อง ของตัวเลขค่าใช้จ่ายตลอดจนการดำเนินการหลายๆ อย่าง ผมไม่สามารถที่จะตอบในที่ประชุมแห่งนี้ในคราวนี้ ได้ กระผมจะนำคำถามของท่านนำเสนอต่อท่านนายกเทศมนตรีกิตติภูมิ นามวงศ์ ว่าท่านจะตอบอย่างไร และจะมอบหมายให้ใครเป็นคนตอบ เพราะผมเป็นเพียงรองนายกเทศมนตรีเท่านั้น คำถามเหล่านี้เป็นคำถาม เกี่ยวกับการบริหารในหน้าที่ความรับผิดชอบของท่านนายกฯ และผมก็ไม่ทราบข้อมูลรายละเอียดที่ชัดเจน ต้องใช้เวลาพอสมควร คงจะขออนุญาตจากที่ประชุมแห่งนี้ไปตอบในการประชุมคราวหน้า ขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกท่านใดจะเสนอเรื่องอื่นๆ อีก หรือไม่ เชิญ นายสันติ เชี่ยวอุไร

นายสันติ เชี่ยวอุไร สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายสันติ เชี่ยวอุไร สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ผมเป็นคนที่ความคิดอยู่ไม่สุข คิดไปเรื่อยๆ เมื่อสักครู่ทางสภาก็ได้เสนอรายชื่อผู้ที่จะเป็นคณะกรรมการตามญัตติที่ทางฝ่ายบริหารได้เสนอเรียบร้อยแล้ว นั่นคือการส่งสมาชิกไปเพื่อเป็นคณะกรรมการพิจารณาการจัดระเบียบต่างๆ ในการค้าขาย มีข้อสงสัย อยู่ว่า เทศบาลนครลำปางมีเทศบัญญัติอยู่เทศบัญญัติหนึ่ง เรียกว่า เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๔๐ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐ มี นายเรือง เชื้อนแก้ว เป็นนายกเทศมนตรีสมัยนั้น ผู้อนุมัติให้ใช้เทศบัญญัตินี้ คือนายเฉลิมพล ประทีปวิชัย รองผู้ว่าราชการจังหวัดรักษา ราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดในสมัยนั้น ในนี้มีหลายสาระที่น่าสนใจ ผมคิดว่า น่าจะมีผลต่อการทำงานของคณะกรรมการชุดนี้ ผมเปลี่ยนใจ ผมจะไม่ขายของในที่สาธารณะ หรือที่ใดก็ตาม ที่เทศบาลจัดไว้ให้ แต่ผมจะเร่ขายโดยใช้รถ หาบขาย ไม่เป็นที่เป็นทาง เทศบาลจะต้องทำอย่างไรบ้าง ซึ่ง ผมคิดว่าจะมีพ่อค้าแม่ค้าอีกเยอะที่เปลี่ยนใจในลักษณะแบบนี้ แต่เดิมที่เป็นอยู่ขณะนี้ก็น้อย พุดในสภา ทุกครั้งว่า เทศบัญญัติเร่ขายได้ถูกยกเลิกไปเรียบร้อยแล้ว เทศบัญญัติควบคุมผู้เร่ขาย ฉบับที่ ๔ พ.ศ.๒๕๒๙ เลิกใช้ไปแล้ว แต่จะใช้เทศบัญญัติเรื่องการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๔๐ แทน ในนี้บอก ในหลายสาระสำคัญมาก ที่เกี่ยวกับการขายของในที่สาธารณะ แต่สาระสำคัญอันหนึ่งที่ผมพยายามพูดตลอด ว่า เราได้บังคับใช้หรือไม่ อย่างไร บอกว่าให้ผู้ที่มิอำนาจ คือ นายกเทศมนตรี เป็นผู้บังคับใช้ ในนี้บอกว่า คนที่จะจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะนั้นจะต้องขออนุญาตต่อเทศบาลให้ออกใบอนุญาตจำหน่าย สินค้า ตามข้อ ๕ คือ ก.ถ้าให้จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งหรือที่ใดเป็นปกติให้จ่าย ค่าธรรมเนียมอนุญาตฉบับละ ๓๐๐ บาท ข.ใครที่จะจำหน่ายโดยลักษณะการเร่ขาย ให้ขออนุญาตชำระ ค่าธรรมเนียมฉบับละ ๕๐ บาทต่อปี ที่ผมบอกว่าเป็นรายได้ และผมพูดมาทุกครั้ง ผมเห็นในงบประมาณ เกี่ยวกับภาษีต่างๆ แต่ถ้าเรากำนวนทุกวันนี้คนขายล็อตเตอรี่ ถ้าในเชิงเศรษฐศาสตร์ผมว่าความเป็นอยู่ บ้านเมืองของเราลดน้อยถอยลงเพราะเราไม่ได้มองทางเศรษฐศาสตร์ ผากท่านประธานผ่านไปยังผู้บริหาร ใครใคร่ค้าค้า ค้าได้ครับ แต่บ้านเราท่านคิดว่าคนหนึ่งมาขายล็อตเตอรี่ มาจากไหนครับ จังหวัดเลย คนหนึ่ง ขายใบละ ๑๐๐ บาท อีกหน่อยจะเป็น ๘๐ บาท และขายมาไม่รู้กี่ปีแล้ว หนึ่งคนขายคนละเล่มเขาจะได้ หนึ่งหมื่นบาท เขาจะกำไรกี่บาทผมไม่ทราบ แต่ในเชิงเศรษฐศาสตร์เงินหนึ่งบาทจะหมุนเวียนเป็นห้ารอบ

ก็คือห้าบาท หนึ่งหมื่นบาทหมุนเวียนในบ้านเมืองเรา เท่าไหร่ แต่ที่เขาขายได้ เขาก็จะส่งเงินกลับไปเมืองเลย เงินออกจากลำปางเราเท่าไรครับ ผมคิดว่ามีมากกว่าหนึ่งร้อยเจ้าที่เดินขายตามบ้าน คิดว่าคนละหนึ่งหมื่นบาท หนึ่งร้อยเจ้า เป็นเงินเท่าไรครับต่อสิบห้าสิบหกวัน เอาเงินออกจากบ้านเราเท่าไร แล้วท่านจะจัดระเบียบอย่างไร นี่คือความเป็นธรรมที่ท่านจะต้องสื่อสารไปยังคณะกรรมการที่ต้องดูแลผลประโยชน์บ้านเมืองเทศบาลนครลำปางเราเช่นกัน และท่านละเอียดหรือไม่ เทศบัญญัติออกมาแล้ว และผู้บังคับใช้คือนายกเทศมนตรี แต่ผมไม่มั่นใจว่าเทศบัญญัติฉบับนี้ได้ถูกยกเลิกหรือไม่ ถ้าไม่ยกเลิกแสดงว่าเราละเอียด หัวสิบบาทผมหลับตานึกตอนนี้ ยาคูลท์ใช่หรือไม่ที่เร่ขาย นมดัชมิลท์ใช่หรือไม่ ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยชื่อเพื่อยกตัวอย่างประกอบ แต่วิธีการผมไม่ทราบ เดียวนี้มีถึงกุนเชียงจากจังหวัดขอนแก่นที่เดินขายตามบ้าน เขาเสียภาษีหรือไม่ครับ ไม่เสียนะครับ มาขายและเอาเงินกลับไปขอนแก่น แต่พ่อค้าแม่ค้าที่ทำการกุนเชียง ทำหมูหยองที่สับตุ๋ย มีชื่อเสียนะครับ แต่เขาไม่ได้ขายตามหน่วยงาน ตามถนนทั่วไป เขาจ่ายภาษีร้านค้า หรืออะไรก็ตามที่เทศบัญญัติเรียกเก็บ นี่คือการเสียเปรียบหรือไม่ แต่ผมไม่ได้ตำหนิ แต่ผมคิดอีกทางว่า การที่เรามีเทศบัญญัติตรงนี้แล้ว และเทศบาลเราก็ไม่ได้ร่ำรวยนะครับ ออกมาแล้ววัตถุประสงค์คือให้เสียค่าธรรมเนียมเพื่อจัดเก็บมาบำรุงพื้นที่ของเรา คนที่มาขายเขามาใช้ถนนเรา เขาเดินถนนเรา เขาเอารถมา เอาขยะมาทิ้ง ถนนเราสึกหรือหรือไม่ แต่เขาขายและเขาก็ไป นี่คือการหนึ่งในนี้ที่ผมพยายามเรียนให้ทราบว่า จะมีผลกระทบอย่างไรบ้างต่อสิ่งที่ท่านทำ กรรมการชุดนี้ที่จะต้องปฏิบัติ นับหนึ่ง และเดี๋ยวนี้พ่อค้าแม่ค้ามีความรู้แล้ว ถ้าท่านอนุญาตถนนเส้นนี้แล้ว บางคนมีลูกมีหลานมีญาติพี่น้องเป็นทนายความ หรือนักกฎหมาย เมื่อเขาไม่ได้รับสิทธิเหมือนที่ท่านให้สิทธิคนอื่น เขาก็ใช้สิทธินั้นร้องเรียนได้ เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่า กรรมการจะต้องทำงานหนัก ทั้งนี้ทั้งนั้นสาระที่ผมพูดในวันนี้ก็คือการเรียกค่าธรรมเนียมจัดเก็บ เมื่อท่านละเอียดในการจัดเก็บเหล่านี้ก็อ้างไม่ได้ว่าไม่มีงบประมาณ ท่านทราบหรือไม่ ถ้าท่านสำรวจแล้ว คนที่มาขายคลองถม ใช่หรือไม่ ผมไม่ใช่นักกฎหมาย คนมาขายที่คลองถมเขามาจากแพร์ จากลำพูน ขายของเสร็จเขาก็กลับ ถือว่าเร่ขายหรือไม่ แม้จะไม่ใช่ที่ของเทศบาล ขายถนนวัฒนธรรม ขายที่กาดกองต้าใช้ลักษณะเร่ขายหรือไม่ แต่ท่านบอกว่าจะส่งเสริมให้ค้าขายกัน จะยกเว้นอนุโลมก็ว่าไป แต่ไม่มีสิ่งที่บอกไว้ว่าอนุโลมหรือยกเว้น แต่ในนี้บอกว่าประกาศให้ใช้โดยนายกเทศมนตรีเป็นผู้ปฏิบัติตามระเบียบนี้ เราก็คงจะสูญเสียเงินไปไม่น้อยเหมือนกันในแต่ละปี แต่ผมคิดว่าจะเยอะขึ้น ทุกวันนี้ตอนเย็นผมจะไปซื้อลิ้นจี่จากแม่ใจที่เอารถมาตั้งขายข้างถนน หน้าตลาด อ่านดูป้ายแล้ว จากเชียงราย จากพะเยา เงินก็จะออกจากลำปางไปทุกวัน เพราะเขามาทุกวัน เสร็จแล้วเขาก็เอาขยะทิ้งหน้าตลาด แต่เราไม่ได้ทำอะไรเลย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นโยงถึงเรื่องความปลอดภัยที่ผมเรียนย้ำตลอดเวลา เมื่อวานเวลาประมาณห้าโมงครึ่งมีชนกลุ่มหนึ่งเดินมาที่หน้าบ้านผมประมาณห้าถึงหกคน มีตะกร้าผ้าขนหนู มาถึงบุกเข้าไปในบ้านเลย พอดีผมเพิ่งจอตกรุดและประตูบ้านเปิดไว้ ในบ้านมีคนแก่ ผมเห็นพอดีเลยถามว่ามาทำอะไร เขาบอกว่ามาขอเงิน ไม่ได้มาขายอะไร ถามว่าในลักษณะเช่นนี้เราทราบหรือไม่ มีการขึ้นทะเบียนหรือไม่สำหรับผู้ค้าล็อตเตอรี่ ถ้าเกิดมาขายให้คนนี้ทุกงวด และรู้ว่าบ้านหลังนี้มีคนแก่อยู่ กลางวันไม่มีใครอยู่เรามั่นใจแค่ไหนว่าคนที่มาขายนี้จะบอกพรรคพวกหรือไม่ว่า บ้านนี้มีคนแก่ไม่รู้เรื่องอะไร เข้าไปได้เลย จะทำอะไรได้บ้างและคนที่มาขายบ้านเขาอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้ ขายสิบหกวันเอาเงินออกไป นี่คือการเชื่อมโยงไปในหลายมิติที่ฝ่ายบริหารควรจะต้องนำมาพิจารณาเพราะว่า เรื่องของความปลอดภัย เรื่องของความปลอดภัย ยกตัวอย่างง่ายๆ ล็อตเตอรี่ ยายสองคนที่ขายอยู่หน้าร้านทอง จะต้องเสียค่าเช่าที่ แต่พวกเดินขายไม่ต้องเสียค่าที่ ยายสองคนก็ต้องหาเงินเหมือนกัน คนตั้งแผงในตลาดก็เสียค่าที่ แต่คนเหล่านี้ไม่เสียค่าที่ เพราะฉะนั้นก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผมขออนุญาตได้อ้างเทศบัญญัตินี้เพื่อเสนอต่อท่านประธานสภาถึงลักษณะการปฏิบัติงานของผู้ที่จะต้องรับผิดชอบเทศบัญญัตินี้ซึ่งมีผลกระทบเกี่ยวเนื่องกับการที่จะต้องมีการทำอะไรและต่อเนื่องที่

เราจะต้องกระทำต่อหลังจากสภาได้อนุมัติวิธีการเหล่านี้ไปแล้ว และเพื่อประโยชน์ของเทศบาลในการที่จะจัดเก็บรายได้ทั้งหลาย เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของเราตามเจตนารมณ์ของเทศบัญญัติที่ประกาศไว้ ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิวะสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง ในระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ จะมีสมาชิกสภาฯ ท่านใดจะเสนอเรื่องอื่นๆ หรือไม่ เชิญ นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ

นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง เรามีโอกาสประชุมสภาฯ แต่ละสมัยสามเดือนต่อครั้ง และผมคิดว่าแต่ละครั้งถ้าเราใช้เวลาให้คุ้มค่า อาจจะยาวไปนิดหน่อย ผมว่าน่าจะมีเกิดประโยชน์ โดยเฉพาะในเรื่องการติดตามเรื่องที่ผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ ซึ่งผมเข้าใจบางอย่างท่านต้องเตรียม ก็ไม่เป็นไร ถ้าท่านจะกรุณา อย่าตอบให้ผมทราบคนเดียว เราจะประชุมสภาอีกครั้งก็สามเดือน ถ้าได้คำตอบเป็นเอกสารก็ดี ก็กรุณาส่งให้สมาชิกทุกท่านได้ทราบโดยทั่วกัน ก็จะขอบพระคุณอย่างยิ่ง แต่ในข้อ ๒ เป็นคำพูดของท่านเองกระผมอยากให้ท่านได้ตอบ เพราะผมไม่เข้าใจหลักกฎหมายจริงๆ ว่า จะคิดภาษีอย่างไร ซึ่งในหน้า ๖ บอกว่า พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕๐ แต่ต้องไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา แต่ถ้าพูด ๕๐ กับ ๑๐๐ และจะพิจารณาเอาที่น้อยที่สุด ผมลองเทียบเคียงแล้ว ค่าปรับการผิดจรรยาเจ้าหน้าที่ตำรวจเคยเล่าให้ฟังว่า ถ้าทำผิดครั้งแรกเขาจะพิจารณาตักเตือน หรือลดค่าปรับลงครึ่งหนึ่ง หรือปรับในอัตราต่ำสุด แต่ก็ไม่มีเป็นเอกสารยืนยัน ใคร่ขอความรู้ ท่านกรุณาตอบในข้อ ๒ ให้ความรู้กับผมสักหน่อย จะขอบพระคุณยิ่ง ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิวะสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง เชิญ ฝ่ายบริหาร

นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกสภาฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรีรักษาราชการแทนนายกเทศมนตรีนครลำปาง ขอขอบพระคุณที่ท่านพูดมาว่าเป็นคำพูดของผม ผมก็นึกขึ้นได้ เพราะตอนแรกผมอ่านก็ไม่เข้าใจ ในกฎหมายบอกว่า การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ในเขตเทศบาลนครลำปาง ให้ลดหย่อนได้ในช่วง ๕๐ ถึง ๑๐๐ ตารางวา แต่จะลดให้ขนาดไหน อาจจะลดได้ ๖๐ ตารางวา ก็ได้ ๗๐ ๘๐ ๙๐ แต่ต้องไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา แต่ต่ำสุดต้องไม่น้อยกว่า ๕๐ ตารางวา เพราะกฎหมายกำหนดไว้ว่า ลดได้อย่างต่ำต้องอย่างน้อย ๕๐ ตารางวาในเขตเทศบาลนครลำปาง แต่จะลดหย่อนเท่าไร ต้องไปตราเป็นเทศบัญญัติ คำว่า ๕๐ ตารางวาถึง ๑๐๐ ตารางวา จะอยู่ในเทศบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พุทธศักราช ๒๕๐๘ ที่สภาเทศบาลได้กำหนดลดให้เต็มก็คือ ๑๐๐ ตารางวา คือลดให้สูงสุดเลย เพราะฉะนั้นหมายความว่าเจ้าของที่ดินในเขตเทศบาลนครลำปาง ถ้าท่านมีที่ดินไม่ถึง ๑๐๐ ตารางวา ไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ จะเสียเฉพาะส่วนที่เกิน ๑๐๐ ตารางวา ผมไม่ทราบว่าค่าชี้แจงของผมชัดเจนหรือไม่

นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ขอภัยที่จะต้องลุกขึ้นทันที ความเข้าใจของผม ในตัวหลัก พระราชบัญญัติพูดว่า ที่ดินจะต้องไม่น้อยกว่า ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา ตรงข้ามกับที่ท่านชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ ถ้าโฉนดที่ดินของผมแปลงนี้มี ๖๐ ตารางวา ก็อยู่ในเกณฑ์ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา ไม่น้อยกว่า ๕๐ ตารางวา ยิ่งแคลงใจอยู่คนเดียว ความหมายที่ว่าไม่น้อยกว่า ๕๐ ตารางวา นั้นคือ น้อยกว่า ๕๐ ตารางวา ต้องเสียใช้หรือไม่

นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง อยู่ที่สภากำหนดเทศบัญญัติอย่างไร ถ้าสภาบอกว่าลดหย่อนให้เพียง ๕๐ นายแพทย์วัฒนาต้องเสียในส่วนที่เกิน ๕๐ คือ ๑๐ ตารางวา แต่ในกรณีของเทศบาลนครลำปางกำหนดไว้ว่า ลดหย่อนให้ ๑๐๐ ตารางวา กรณีของคุณหมอมมี ๖๐ ตารางวา ไม่ต้อง

เสียภาษีบำรุงท้องที่นั้นครับ ของเทศบาลนคร ลดให้ไม่น้อยกว่า ๕๐ ตารางวา จะตราเทศบัญญัติว่าลดให้เพียง ๑๐ ตารางวาอย่างนี้ไม่ได้ ผิดกฎหมาย ต้องลดให้อย่างน้อย ๕๐ ตารางวา ถึง ๑๐๐ ตารางวา แล้วแต่ว่าเทศบัญญัติจะกำหนดไว้เท่าไร ระหว่าง ๕๐ ตารางวาถึง ๑๐๐ ตารางวา ถ้าต่ำกว่า ๕๐ ตารางวาได้รับการลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีครับ

นายแพทย์วัฒนา วานิชสุขสมบัติ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ผมต้องไปดูอีกที ผมว่ายังเข้าใจไม่ตรงกัน ขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกสภาฯ ท่านใดจะเสนอเรื่องอื่นๆ อีกหรือไม่ เชิญ นายสมัย เมฆนคร

นายสมัย เมฆนคร สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายสมัย เมฆนคร สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง เขต ๓ เรื่องที่ผมจะกล่าวต่อไปนี้เกี่ยวกับเรื่องไฟโคมส่องสว่างสาธารณะ ทุกวันนี้เรายังไม่รู้ว่าแต่ละเขตแต่ละพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของใคร ซึ่งมีทั้งช่างไฟของเทศบาลนครลำปาง ร้านแสงฟ้า และอีกที่หนึ่งมาใหม่คือบริษัทอะไรก็ไม่ทราบ มี ๓ ที่ด้วยกัน เรื่องนี้ไม่ใช่ประเด็น ประเด็นอยู่ที่ว่า ถ้าหากไฟดับเขตใดเขตหนึ่ง ที่ใดที่หนึ่งขาดความรับผิดชอบ โยนกันไปโยนกันมา จะขอยกกรณีตัวอย่าง ที่บ้านเลขที่ ๔๙๓ ถ.ประสานไมตรี ที่สบตุ๋ย หน้าธนาคารธนชาติ ตรงข้ามกับธนาคารกรุงเทพสาขาสบตุ๋ย ผมได้รับการร้องเรียนและผมยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๑ เม.ย.๒๕๕๘ จนถึงเดี๋ยวนี้ยังไม่ได้รับการแก้ไขเลย และวันที่ผมมายื่นคำร้อง ผมเจอท่านกิตติภูมิ หน้ากองคลัง ท่านยังถามผมว่า คุณสมัยจะไปไหน ผมบอกว่ามายื่นคำร้อง ไฟขาดเป็นกล่องแบบรุมคว่ำสี่ดำๆ ท่านยังบอกผมว่า บริษัทนี้จะยากหน่อยนะ ผมยังมาคิดจนถึงเดี๋ยวนี้ว่า บริษัทนี้จะใหญ่กว่าท่านนายกหรืออย่างไร ติดต่อยากหน่อยนะ ก็เหมือนกับที่ท่านพูดไม่มีผิดเลยครับ คือจนถึงเดี๋ยวนี้ก็ยังไม่มีการแก้ไข ผมอยากจะเรียนถามฝ่ายบริหารว่ามี ๓ หน่วยงาน ทั้งช่างไฟของเทศบาล ร้านแสงฟ้า และบริษัทรุมคว่ำสี่ดำๆ จะรับผิดชอบแต่ละท้องที่ที่แตกต่างกันอย่างไร นี่เป็นประเด็นคำถามนะครับ และข้อที่สอง คือ จะแก้ไขให้เมื่อไหร่ เมื่อสักครู่ผมโทรไปถามชาวบ้านข้างบ้านหมอลาวราชธานีธนาคารธนชาติ ผมจะให้เวลาท่านสัก ๒ วัน วันศุกร์ผมจะไปถามอีกว่าดำเนินการหรือยัง ถ้าถามว่า ถ้าไม่มีไฟกล่องนี้สว่างหรือไม่ ตอบว่า สว่างครับ คือมีอยู่แล้วแต่ไม่ไปซ่อมให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์แบบอยู่ตรงนี้ต่างหาก ถ้าหากไม่มีก็ไม่เป็นไรครับ ก็มีต้อยอยู่อย่างนั้น แต่ก็มีแต่ใช้การไม่ได้ อยู่ตรงนี้ครับ ผมก็คงขอสอบถามเพียงเท่านี้ ขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกสภาฯ ท่านใดจะเสนอเรื่องอื่นๆ อีกหรือไม่ เชิญ นายพดล ผดุงพงษ์

นายพดล ผดุงพงษ์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายพดล ผดุงพงษ์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ตอนแรกว่าจะไม่รบกวนทางฝ่ายบริหาร เพราะประชุมมาตั้งแต่เช้า ตอนนั้นก็เหลือท่านเดียว เกรงว่าท่านจะรับไม่ไหว เพราะข้อร้องเรียนนี้ก็หนักหนาพอสมควร เนื่องจากทางอุดุนิยมวิทยาประกาศว่า เดือนนี้เป็นเดือนเริ่มฤดูฝน เพราะก่อนหน้านี้มีฝนบ้าง พายุฤดูร้อนปัญหาที่คือว่า มีลมพายุพัดมาทำให้ต้นไม้ กิ่งไม้หักโค่นลงมา ปัญหาของชาวบ้านทุกวันนี้คือการเก็บกวาดกิ่งไม้ ตัดกิ่งไม้ ป้องกันการล้มทับบ้านหรือสายไฟทำให้เดือดร้อน ปัญหาของประชาชนเมื่อจัดเก็บกิ่งไม้แล้ว เทศบาลก็ส่งคนไปเก็บขยะ จะตัดกิ่งไม้บ้าง หรือขอความร่วมมือจากราษฎรบ้างว่าให้นำกิ่งไม้มาเก็บกองไว้ที่หน้าบ้านบ้าง และทราบว่าเก็บกองจนพายุฤดูร้อนผ่านไปแล้วจนจะมีพายุฤดูฝนตามมา ก็ยังเก็บไม่เสร็จ ผมได้รับการร้องเรียนจากข้าราชการระดับสูงจังหวัดลำปางนี้แหละ ไม่ต้องถึงบ้านราษฎรเลย แม้กระทั่งบ้านผมเองก็ยัง

เป็นปัญหา เทศบาลไม่ได้เข้ามาดูแลเท่าที่ควร หรือไม่มีนโยบายในการจัดการเก็บกิงไม้หรือไม่มีมาตรการใดๆ ที่จะแปรรูปหรือย่อยสลายกิงไม้ให้เป็นประโยชน์สำหรับประชาชนในท้องที่เทศบาลนครลำปาง เหมือนกับเทศบาลอื่นบอกว่า เทศบาลน่าจะทำอย่างนั้น น่าจะทำอย่างนี้ คิดว่าทางฝ่ายบริหารก็ใกล้ชิดกับทางจังหวัด อาจจะรับทราบข้อมูลบ้างแล้ว ผมว่าน่าจะไปสืบเสาะหาข้อมูลเหล่านี้จากทางจังหวัดว่าเรามีมาตรการดำเนินการอย่างไรในการที่จะช่วยเหลือประชาชน ในการป้องกัน การช่วยเหลือหลังจากเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น นี่เป็นประการแรก ผวกท่านประธานผ่านไปยังฝ่ายบริหารด้วยว่า ในอนาคตซึ่งจะเป็นช่วงฤดูฝนคงจะมีพายุ เข้ามาอีกหลายลูก เทศบาลมีการจัดการเตรียมการไว้อย่างไรบ้าง ในการประกาศป้องกันให้ประชาชนได้รับรู้ รับทราบ อีกเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของราษฎรในเขตเทศบาลนครลำปาง โดยเฉพาะพ่อค้าแม่ค้าต่างๆ เมื่อก่อนท่านคงจะได้ยินในข่าวหนังสือพิมพ์ว่า มีการหลอกลวง พูดจาฉ้อฉล รับเงินจากพ่อค้าในตลาดนอกเขต อาจจะเป็นต่างอำเภอ แต่เมื่อวานเข้ามาถึงในเขตเทศบาลนครลำปางแล้ว ลักษณะจะเป็นชาวต่างประเทศมาด้วยกัน ๒-๓ คน แต่งตัวดี ขับรถมาเพื่อซื้อสินค้าเล็กๆ น้อยๆ จากแม่ค้า แถวหน้าตลาดบ้าง ตามร้านค้าเล็กๆ บ้าง พวกนี้ก็จะใช้วิธีการให้เงินเป็นแบงค์ใหญ่ แต่หยิบสินค้าในราคา น้อยๆ เช่น ซีสัก ๔ - ๕๐ บาท ก็ยื่นแบงค์พันให้ ทำที่คุยไปมาแบบคุยไม่รู้เรื่อง พอแม่ค้าเผลอก็จะไปเรียก เงินทอนทั้งที่แม่ค้าทอนแล้ว หรือบางทีก็ยังไม่ให้เงิน อันนี้ลำบาก เมื่อวานได้ข้อมูลมาว่า มีคนเคยไปแจ้ง ความกับทางฝ่ายป้องกันแล้ว แต่ไม่เห็นดำเนินการ ผมว่าเทศบาลเราน่าจะมีมาตรการในการประชาสัมพันธ์ แจ้งความหรือให้เบาะแส พวกนี้เขาทราบสามารถชี้ตัวได้ถูก และยังไม่มีการดำเนินการจับกุมดำเนินคดี ก็ยัง มาก่อกวนหรือมาหลอกลวงเอาเงินจากราษฎรอยู่บ่อยๆ ผมก็ฝากทางเทศบาล ทางฝ่ายบริหารช่วย ประชาสัมพันธ์ แจ้งให้สำหรับพ่อค้าแม่ค้าซึ่งผมว่าน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับคณะกรรมการในชุดต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกสภาฯ ท่านใดจะเสนอเรื่อง อื่นๆ อีกหรือไม่ เชิญ นายบริบูรณ์ บุญอยู่

นายบริบูรณ์ บุญอยู่ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายบริบูรณ์ บุญอยู่ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ผมได้ฟังสิ่งที่ท่านนายแพทย์วัฒนาได้กรุณา สอบถามข้อสงสัยต่างๆ และก็ได้รับฟังที่ทางฝ่ายบริหารท่านขึ้นมาให้เหตุผลว่า เนื่องจากในขณะนี้ไม่มีข้อมูล ในมือ ไม่สามารถตอบได้ และขอยกไปตอบในการประชุมครั้งต่อไป ก็อย่างที่ท่านนายแพทย์วัฒนาได้ให้ ข้อสังเกต การประชุมแต่ละครั้งก็สามเดือนกว่าจะถึงการประชุมครั้งต่อไป โดยเฉพาะการประชุมครั้งต่อไป เป็นรอบการประชุมที่จะต้องพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งก็เป็นเรื่องใหญ่ ที่ทางสภา และฝ่ายบริหารต้องทำการบ้านเตรียมตัวกันมาอย่างดี ผมเกรงว่าถ้าเอาเรื่องที่เรากลามไถ่กันวันนี้ไปตอบกันในวันนั้น ผมก็ไม่แน่ใจว่าทางท่านนายกเทศมนตรีจะได้เข้ามาตอบเองหรือไม่ เพราะนี่ก็เป็นครั้งที่ ๓ แล้วที่ท่าน ไม่ได้เข้าร่วมประชุมเลย ผมคิดว่าสิ่งที่ท่านนายแพทย์วัฒนาฯ ถาม มีรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเลขที่ท่านยังไม่ ทราบ แต่ผมคิดว่าทางฝ่ายบริหารไม่น่าจะใช้เวลาเนิ่นนานขนาดนั้น จะขอเสนอว่า ช่วยใช้เวลาสักหนึ่ง สัปดาห์และตอบเป็นหนังสือไปยังผู้ที่ติดตามทวงถาม เพราะผมเชื่อว่าในการประชุมครั้งหน้า ก็จะมีเพื่อน สมาชิกลุกขึ้นถามไถ่สิ่งที่เราประชุมกันในวันนี้ ถ้าท่านยังเลือกให้การยกยอดไปตอบ ผมว่าบางที ๖ เดือนเรา อาจจะยังไม่ได้รับทราบสิ่งที่เรากลามไถ่เลย เพราะการที่ปล่อยให้ทางสมาชิกสภาต้องรอ ก็เหมือนกับให้ ประชาชนต้องรอดด้วยเช่นกัน ขอขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง เชิญ ฝ่ายบริหาร

นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรีนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกสภาฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายสมเกียรติ อัญญา รองนายกเทศมนตรีรักษา ราชการแทนนายกเทศมนตรีนครลำปาง ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณที่สภาเทศบาลได้กรุณาคัดเลือกกรรมการ สองชุดให้กับฝ่ายบริหาร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง เพราะฝ่ายบริหารก็รอเวลานี้มาสองปีแล้ว ดู จังหวะที่เหมาะสมว่าจะเสนอญัตตินี้มาอีกเมื่อไหร่ เพราะจะได้เริ่มนับหนึ่งเหมือนกับที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไว้ ขออนุญาตตอบคำซักถามของสมาชิกท่านแรกเกี่ยวกับไฟฟ้า ที่จริงแล้วสุดแท้แต่ความสะดวกครับ ถ้าแจ้งไป บริษัท บริษัททำให้ทางเทศบาลก็ไม่ขัดข้อง แต่ถ้าทางบริษัท และทางบริษัทไม่ทำให้ ก็แจ้งไปที่เทศบาล แต่ ผมแนะนำว่ามาที่เทศบาลดีที่สุด ส่วนที่ล่าช้าขออนุญาตเรียนชี้แจงว่า โคมไฟฟ้าแบบใหม่เป็นของการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคจ้างเหมาบริษัทเอกชนให้มาติดตั้ง และมีสัญญาในการบำรุงรักษาซ่อมแซม อุปกรณ์เป็นของเขา เทศบาลไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น แต่หากเสีย เทศบาลดำเนินการเองไม่ได้ ต้องแจ้งให้การไฟฟ้ามาซ่อม นี่คือข้อเท็จจริง ส่วนโคมไฟแบบเก่าก็เป็นหน้าที่ของเอกชน คือ ร้านแสงฟ้า แต่ผมเข้าใจว่า ร้านแสงฟ้าคงไม่มี ปัญหาอะไร เพราะแจ้งไปเขาก็จะดำเนินการทันที แต่ถึงกระนั้นก็ตาม หากมีรายไหนที่เข้า ท่านกรุณาถ่าย เอกสารมาให้ผม และผมจะประสานงานให้ ยังมีแผนที่ชัดเจนก็ยิ่งง่ายต่อการปฏิบัติงานของผม ขอบพระคุณ ครับ ที่จริงท่านไม่ต้องเป็นภาระอย่างนี้ แต่ถ้าทำมาอย่างนี้ทำให้ผมสะดวกมากขึ้น ถ้ามีปัญหาท่านถ่าย เอกสารมาให้ผม หรือเอามาให้ที่หน้าห้องผมก็ได้ หรือฝากใครก็ได้เอามาให้ผม ผมจะพยายามจัดการให้ เรื่องที่สอง ของท่านนพดลเกี่ยวกับเรื่องเก็บกิ่งไม้ ในปัจจุบันเรามีงานสวนสาธารณะ มีเจ้าหน้าที่ไม่กี่คน นอกจากจะมีหน้าที่ปลูกต้นไม้แล้ว ทำสวนหย่อม บางครั้งต้องไปตัดกิ่งไม้ด้วย แต่เครื่องจักรของเรามีความสูง ไม่มากนัก ตัดได้เฉพาะต้นไม้ที่ไม่สูงมาก ถ้าต้นสูงๆ เป็น ๑๐-๒๐ เมตร เราไม่สามารถทำได้ วิธีการแก้ไขคือ บางครั้งต้องจ้างบริษัทเอกชนดำเนินการที่มีรถยกสูงๆ เพราะการตัดกิ่งไม้ใหญ่ค่อนข้างอันตรายมาก ก็ยังเป็น ปัญหาอยู่ที่พยายามจะแก้ไข แต่อย่างไรก็ตามที่ท่านเตือนไว้ว่า เข้าฤดูฝนแล้ว เทศบาลน่าจะเตือนให้ ประชาชนทราบว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น ขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ผมจะดำเนินการให้ ส่วนอีกท่านหนึ่ง ของท่านบริบูรณ์ เกี่ยวกับการตอบ ไม่มีปัญหาครับ ขอเวลาสักประมาณสองสัปดาห์ผมจะตอบ ในเมื่อถาม ในสภา ผมจะตอบไปยังท่านประธานสภา และให้ฝ่ายเลขานุการสภาแจ้งสมาชิกนะครับ เพราะคำถามแต่ละ คำถามผมคิดว่าไม่ได้เป็นความลับแต่อย่างใด กลับเป็นการดีที่ทำให้ฝ่ายบริหารแก้ปัญหาไปทีละข้อ แทนที่หมักหมม แบบท่านว่า รวมกันที่ ๕๐ - ๖๐ ข้อ ซึ่งผมคิดว่าตอบได้หมด ขอเวลาผมสักสองสามสัปดาห์ ผมจะ ดำเนินการให้ ขอบคุณครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกท่านใดจะเสนอเรื่องอื่นๆ อีกหรือไม่ เชิญ นายสมหมาย พงษ์ไพบูลย์

นายสมหมาย พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่ เคารพ กระผม นายสมหมาย พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ต้องขอภัยสมาชิก ๕ - ๑๐ นาที ได้ฟังท่านรองฯ สมเกียรติตอบปัญหาอะไรหลายๆอย่าง ได้ความคิดมาข้อหนึ่ง ทั้งนี้ทั้งนั้นผมเป็นสมาชิกสภา มาได้จากประชาชนเป็นคนเลือกมา ประชาชนก็หวังให้ผมเป็นตัวแทนของเขาเพื่อจะเป็นผู้ประสานแก้ไขปัญหา ต่างๆกับตัวเองหรือส่วนรวม ผมก็รับปัญหามาให้ทางฝ่ายบริหารช่วยแก้ไข ให้ช่วยตอบคำถามนโยบายต่างๆ ที่ท่านให้กับชาวบ้านไว้ ผลที่สุดก็ไม่ได้รับคำตอบไม่ได้รับการแก้ไขเพราะว่าท่านไม่ได้มาเข้าร่วมประชุมถึง ๓ ครั้งแล้ว และมอบหน้าที่ให้รองฯ สมเกียรติ มาทำหน้าที่แทน ผมก็เห็นใจท่านรองฯ สมเกียรติ ปัญหา แต่ละอย่าง นโยบายแต่ละอย่างก็เป็นของท่านนายกฯ ที่ไปปรับปากกับชาวบ้านว่าจะทำโน่นทำนี่ ท่าน สมเกียรติฯ ก็คงจะตอบได้ไม่ครบถ้วนหรอกครับ เพราะว่าท่านไม่ได้ไปปรับปากกับชาวบ้าน และท่านเป็น

ตำแหน่งตรงนี้ ก็เพราะนายกฯ แต่งตั้งมา ก็น่าเห็นใจนะครับ ปัญหาแต่ละอย่างที่ท่านตอบก็อาจจะไม่ตรง ทั้งนี้ทั้งนั้นถ้าเป็นไปได้ขอความกรุณาให้ท่านนายกฯ เข้ามาสักครั้ง ผมกลัวจะมีครั้งที่ ๔ ที่ ๕ ด้วยซ้ำ และแต่ละครั้งมาจะเป็นจริงเป็นเท็จอย่างไร ดิฉันราชการ หรือป่วยบ้างอะไรบ้างแต่ละครั้งที่ผมไปรู้เห็นมา จะตรงกันข้ามกับคำที่มาพูดในสภา อย่างวันนี้ก็เหมือนกัน ไปธรรมะสัญจรกับผู้สูงอายุที่ต่างจังหวัด ความจริงโครงการอย่างนี้ทำที่ลำปางก็ได้ แต่ที่ผมรู้สึกๆ มาคือ ไปฉลองวันเกิดกับผู้สูงอายุที่ไปธรรมะสัญจร จะจริงเท็จอย่างไรผมก็ไม่กล้ารับประกันได้ เพราะคนที่แจ้งผมมาก็ไปกับท่านนายกฯ นั้นแหละ คุยทางโทรศัพท์ก็เลยไม่มีลายลักษณ์อักษรยืนยันได้ ไม่เหมือนเล่นไลน์ที่เป็นหลักฐานได้ ขอความกรุณาให้ท่านมาเข้าร่วมประชุมสภาสักครั้งหนึ่ง ให้เกียรติกับสภาสักครั้งหนึ่ง เพราะชาวบ้านที่เขาฝากปัญหามาจะได้รับการแก้ไข และต้องขอขอบคุณท่านรองสมเกียรติที่ผมเป็นสมาชิกสภาก็จะครบวาระแล้ว และท่านก็มารับตำแหน่งตรงนี้ ผมก็ยังไม่เห็นท่านขาดประชุมแม้แต่ครั้งเดียว ท่านทำหน้าที่ได้ครบถ้วน เพียงแต่ว่าตอบปัญหาไม่ตรงนโยบายท่านนายกฯ โดยขอฝากไว้ว่า สมัยหน้าเป็นไปได้หรือไม่ ท่านมาเป็นนายกฯ เองดีกว่า ชาวบ้านจะได้ประโยชน์ครับ เพราะท่านทำหน้าที่ได้ครบถ้วนที่ผมพูดมานี้ ผมไม่ได้คิดเองนะครับ ผมไม่ได้คิดเองประชาชนด้านหลังเขียนโน้ตมาให้ผม เพราะการบริการต่างๆ รองสมเกียรติรับฉับไวอยากให้เป็นนายกตัวจริงเลย เพราะท่านนายกก็ติดภูมิท่านก็รู้เห็นอยู่แล้วไม่ได้มาเข้าประชุมสภา ๓ ครั้งแล้ว ตามบทบาทหน้าที่ที่จะติดภารกิจอย่างไร ถ้ามีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต้องมา เพราะว่าเป็นตัวแทนของประชาชน รับอาสาที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนแต่ ณ วันนี้ไม่ใช่เลย จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องไปกับผู้สูงอายุ ความจริงงานตรงนี้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่อยู่แล้ว ให้เขาดำเนินการเองก็ได้ ความจริงญัตตินี้ก็เป็นญัตติของฝ่ายบริหารอยู่แล้ว ท่านน่าจะเห็นความสำคัญตรงนี้ด้วยใช่หรือไม่ ผมเชื่อได้เลยถ้าท่านได้ตอบปัญหาตรงนี้จะไม่ตรงกับท่านสมเกียรติ เพราะเป็นนโยบายของนายกฯเอง นี่แหละเป็นข้อดีโอกาสของประชาชนที่ได้รับความแก้ไขปัญหาต่างๆ ไม่ตรงจุด ผมขอฝากด้วยครับ สมัยหน้าท่านรองเป็นนายกตัวจริงเลยครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายกิตติ จิระสันติการ ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง จะมีสมาชิกสภาฯ ท่านใดจะเสนอเรื่องอื่นๆ อีกหรือไม่ เมื่อไม่มีสมาชิกท่านใดเสนอ วันนี้เราก็ได้ใช้เวลาไปพอสมควรนะครับ ถึงจะมีญัตติเดียวแต่เนื้อหาสาระข้อสังเกตต่างๆ ในการคัดเลือกคณะกรรมการของท่านสมาชิกสภาทุกท่านที่กรุณาให้ความเห็น ก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อทางฝ่ายบริหารมาก และเรื่องอื่นๆ ปัญหาที่ติดตามกัน ก็เป็นความเดือดร้อนของประชาชน ผมขอขอบคุณสมาชิกสภา ชุมชน และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่เข้าร่วมประชุมในวันนี้ ในนามของสภาเทศบาลผมขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ ผมขอปิดการประชุม

เลิกประชุม เวลา ๑๖.๒๕ น.

(นายกิตติ จิระสันติการ)
ประธานสภาเทศบาลนครลำปาง

(นายจตุรงค์ พรหมศร)
เลขาธิการสภาเทศบาลนครลำปาง